

BRĪVĀ LATVIJA

ISSN 0934-6759

APVIENOTĀ **LONDONAS AVIZE** UN **LATVIJA**

2018. gada 20. – 26. janvāris

Nr. 2 (1516)

Lasiet tīmeklī
www.brivalatvija.lv

PIEMINAM BARIKĀŽU DIENAS

Klātesot pulkam interesentu, 13. janvārī Zaķusalā pie pieminēkļa "Acis. Veltījums Televīzijas centra sargātājiem barikāžu laikā 1991. gadā. Vienotībā ir spēks" tika iedegts barikāžu atceres uguns-kurs. Lai gan bija auksts laiks, sarīkojumā bija pulcējušies daudzi interesenti, tai skaitā liela daļa bērnu un jauniešu.

Doma baznīcā atklāja jauno vitrāžu "Ar degsmi par brīvu Latviju". Kā aģentūru LETA informēja biedrības *Ascendum* projektu vadītāja Kristīne Kazāka, vitrāža ir veltījums 1991. gada barikādēm un plašākā nozīmē – Latvijas valsts neatkarībai. Jaunā vitrāža atrodas Doma baznīcas Marijas kapelā, kur ikviens to var apskatīt gan no ārpusē, gan iekšpusē un uzkavēties, vērojot stikla spēles, kas saules gaismā dejo kā kristāliņi. "Tā vēsti par tautas neapdzēsamo cerību un neatlaidīgu degsmi par brīvu Latviju. Šī zīme ir veltījums brīvības aizstāvjiem, atgādinājums par vēsturiskiem notikumiem mūsdienu cilvēkam un vēsturisks simbols brīvas Latvijas valsts iedzīvotāju nākamajam paudžem," uzsver projekta autori.

Barikāžu dienu atceres sarīkojumā piedalījās un uzrunas teica barikāžu muzeja direktors Renārs Zaļais, otrais Latvijas Tautas frontes (LTF) priekšsēdis, Saeimas deputāts Romualds Ražuks (*Vienotība*), Nacionālo bruņoto spēku Apvienotā stāba priekšnieka vietnieks atbalsta jautājumu brigādes ģenerālis Imants Ziediņš, barikāžu laika Jēkabpils LTF priekšsēdis Jānis Lācis. Mūzikālu priekšnesumu sniedza Nacionālo bruņoto spēku Stāba orķestris un koris no Mārupes.

16. janvārī plkst. 12 Mārupes kapos pie pieminēkļa brīvības cīnītājiem notika atceres brīdis, plkst. 16 – atceres brīdis pie Vecmilgrāvja tilta. 20. janvārī plkst. 9.30 Meža kapos notika ziedu nolikšana, plkst. 11 tika atvērta 1991. gada barikāžu muzeja ekspozīcija. Doma laukumā no plkst. 11 līdz 18 dega piemiņas uguns-kurs, plkst. 11.30 pie bojāgājušo piemiņas akmeņiem Bastejkalnā un pie bijušās Iekšlietu ministrijas ēkas Raiņa bulvārī 6 notika goda sardze. Rīgas Domā notika koncerts "Gaisma nākamībai".

Latviešu "Pārnēsājamās ainavas" Parīzē

Ar laikmetīgās mākslas izstādi atklāj Latvijas Simtgades pirmo sarīkojumu Francijā

13. janvārī Parīzē Latvijas Laikmetīgās mākslas centrs atklāja pirmo laikmetīgās mākslas cikla "Pārnēsājamās ainavas" izstādi, kas vēsta par latviešu trimdas mākslas norisēm. Izstādē piedalās Latvijas un ārvalstu mākslinieki, *Mercedes Azpilicueta*, Ieva Balode, *Yair Barrelli*, Ieva Epnere, Barbara Gaile, Daiga Grantiņa, *Myriam Lefkowitz*, *Mai-Thu Perret* un Andrejs Strokis. Šī izstāde izgaismo vēsturē isti nenovērtētu, neparastu Latvijas trimdas 20. gadsimta personību – dejotāju un publicisti Aiju Bertrāni. Viņa kopā ar vīru – amerikāņu dejotāju un mākslinieku Raimondu Dunkanu (slavenās dejotājas Aisedoras Dunkanes brāli) no 1920. līdz 1970. gadiem Parīzē vadīja alternatīvas izglītības telpu un komūnu "Akademia" ar dejas, mākslas un amatniecības kursiem, savu galeriju un izdevniecību. "Akademia" 20. gadsimta Parīzē bija ne tikai mākslinieciski un ideoloģiski jauns strāvojums, bet arī saikne ar Latvijas trimdas kopienu Parīzē, savureiz tās ēkā arī norisinājās Latvijas vēstniecības rīkotie pasākumi.

Izstāde "Akademia: Performing Life" ir par vēstures rakstīšanu, saaužot kopā faktus, pieņēmumus, atmiņas, interpretācijas un – pats svarīgākais – mūsdienu mākslinieku balsis. Latvijas un

Aija Bertrāne ar skolēniem Akadēmijā, fotogrāfs Raimonds Dunkans, ap 1924. gadu. Dunkanu kolekcija

citu valstu mākslinieki savos darbos tiecas atklāt idejas, ko iedvesmoja Aijas Bertrānes dzīvēstāsts: alternatīvas esošajai izglītības sistēmai, dažādas radošuma izpausmes un saikni starp mākslu un amatniecību.

Izstāde notiek, Latvijas Laikmetīgās mākslas centram sadarbojoties ar mākslas un pētniecības centru "Bétonsalon" un "Villa Vassiliev". Tās kuratori ir Solvita Krese un Inga Lāce no Latvijas un *Camille Chenais* no Francijas.

Izstāde no 13. janvāra līdz 23. martam aplūkojama "Villa Vassiliev". Adrese: Villa Vassiliev 21 avenue du Maine 75015, Parīze. <http://www.villavassiliev.net>.

Publikācijas tapusi sadarbībā ar portālu www.latviesiem.com

Pieteiksim
tautiešus
I. Ziedoņa
balvai!

2. lpp.

Vēstniecību
ziņas

4. lpp.

Franka
Gordona un
Kārļa Streipa
komentāri

5. lpp.

Par kādu
izcilu grāmatu

6. lpp.

Vītolu fonda
ziņas

8. lpp.

Kā klājas
PLMC Cēsīs?

9. lpp.

Okupācijas
mūzeja gariņš
stāsta

10. lpp.

Tautieši pasaulē aicināti pieteikt pretendētus apbalvojumam “Laiks Ziedonim”

Laiks Ziedonim

6. janvārī, Zvaigznes dienā, Imanta Ziedoņa fonds *Viegli* jau piekto reizi izsludināja pieteikšanos apbalvojumam “Laiks Ziedonim”. Arī 2018. gadā apbalvojums tiks pasniegts piecās nominācijās: zinātnē, novadpētniecībā, bērniem un jauniešiem, tautsaimniecībā un par dzīvi literatūrā. **Pieteikšanās līdz 23. februārim apbalvojuma mājaslapā www.laiksziendonim.lv/apbalvojums.** Laureāti tiks pazi-

ņoti īpašā cildināšanas ceremonijā 3. maijā – Imanta Ziedoņa 85. dzimšanas dienā.

Imanta Ziedoņa fonds *Viegli* apbalvojumu “Laiks Ziedonim” iedibinājis 2014. gadā, lai iedvesmotu, novērtētu un cildinātu jaunrādus, kā arī dzejniekam I. Ziedonim svarīgās vērtības – izcilību, degsmi, sūtību, stāju, veiksmi un savpatību, kas jau piekto gadu tiek meklētas ikviena pretendenta personībās. Tā ir iespēja ikvienam pamanīt un izcelt kādu savu novadnieku, darba devēju, kollēgu vai aktīvu

jaunieti. Līdz šim apbalvojumu saņēmuši 20 laureāti no dažādiem Latvijas novadiem un diasporā dzīvojošiem latviešiem.

“Šodien tik ļoti nepieciešams Imanta Ziedoņa “Tik un tā” spēks, lai steidzīgajā un digitālajā laikmetā, kad bieži vien pamanām tikai to, ko kāds nav izdarījis, atrastu un izceltu Latvijas izcilības un vērtības – cilvēkus, kuŗi dara un iedvesmo apkārtējos, tos, kuŗi ir ar savu stāju un savpatību, kuŗi iedvesmo citus darīt vēl labāk un vairāk.. Jau piekto gadu apbalvojums “Laiks Zie-

donim” mudina līdzcilvēkus apstāties un ieraudzīt cildenos cilvēkus sev apkārt,” uzsvēra fonda *Viegli* padomes priekšsēde Zanete Grende.

Apbalvojumu īstenot palīdzēs cilvēki, kuŗi ir kompetenti nomināciju jomā, pārredz un pārzina nozares aktualitātes. Šos cilvēkus fonda “*Viegli*” nosaucis par vizionāriem.

Laureātus atbalstīs mecenāti Boriss un Ināra Teterevi, nodrošinot katras nominācijas laureātam naudas balvu 3 000 eiro apmērā.

Par Imanta Ziedoņa fondu *Viegli*

Fonds *Viegli* dibināts 2010. gada pavasarī, lai īstenotu fonda patronam – dzejniekam Imantam Ziedonim tuvu misiju: “Latvija ir brīnumskaista zeme, bet skaistajam jāpalīdz parādīties.” Fonda mērķis ir atbalstīt un veicināt jaunrādus Latvijā, veicinot Imanta Ziedoņa ideju īstenošanos un vērtību turpināšanos, atbalstot radošas, neparastas idejas un veidojot sabiedriskus projektus, kas atklāj Latvijas skaistumu. Kopš 2014. gada fonds pasniedz apbalvojumu “Laiks Ziedonim”.

ILZE SAULĪTE-JANSONE,
A. Kronenberga mazmeita

Kronenberga gads

Alberts Kronenbergs (1887-1958) ir latviešu bērnu literatūras Zelta fonda autors, iecienīts Latvijas pirmās brīvvalsts laika rakstnieks un mākslinieks. Viņa darbi nenoveco, viņa pantos mūs uzrunā ģeniāla vienkāršība, bagāta valoda, dzīvīgums un labestība.

Alberta Kronenberga darbi rada piederības sajūtu. Lasot viņa pantus un aplūkojot zīmējumus, mēs, latvieši, sajūtam savas saknes, savas zemes un valodas vienkāršo skaistumu, savas tautas spēku. Kronenberga dzīvesprieks un humors uzbur smaidu sejās – gan jaunās, gan vecās. Tāpat Kronenbergs uzrunā arī ārzemniekus, kuŗi vēlas iepazīt latviešu mentalitāti un sajūst mūs kā savdabīgu tautu. A. Kronenberga darbi ir ļoti latviski, tie līdzinās tautas folklorai, tautasdziesmu gudrībai, kas saprotama ikvienam.

Bērniībā jubilejas tiek svinētas bieži – ik mēnesi, kad pieaugam – pa gadam, pilnbriedā – desmitgades. Kad kāds aizgājis, desmitgades virknējas vēl straujāk, šķiet, ka laiks ātrāk skrien. Tas, ka Kronenbergam 2017. gadā būs jau 130, devis papildu enerģiju vēlmei celt viņa darbus saulītē.

Tā pagājušogad tapa biedrība “Kronenbergs un Draugi” – ar mērķi popularizēt Alberta Kronenberga radošo mantojumu, izveidot arhīvu, apkopot publikācijas, arī vēl nepublicētos darbus. Kāds prieks, ka, gatavojoties Kronenberga jubilejas gadam, tika sastapti tik daudzi atsaucīgi un ieinteresēti Draugi, un šogad Kronenbergs no mākoņa maliņas var noskaidroties savu Draugu radītās radošās veiksmēs.

Paradoksāli, bet par lielāko Kronenberga Draugu var dēvēt somu tautības publicistu Jukku Rislaki, kuŗš uzrakstījis monografiju par Alberta Kronenberga dzīvi “*Wilki, velni un viri*”. Tieši somš sajūtis Kronenberga nozīmīgumu un nepieciešamību viņa dzīvesstāstu iemūžināt, savukārt apgāda *Nepuťns* vadītāja Laima Slava papildinājusi Jukkas tekstu ar brīnumainu attēlu kolekciju. Grāmata nāca klajā šā gada aprīlī – kā pirmā

lielā dāvana Kronenberga jubilejas gadā. Tas ir vērienīgs izdevums ar vairāk nekā 600 attēliem, pētījums, kas gatavots vairāku gadu garumā. Tā tapšanā piedalījusies arī Kronenberga meita Rūta Kronenberga, kuŗa diemžēl nu jau devusies Aizsaulē. Laime, ka Jukka vēl sastapa Rūtu un varēja no pirmavota smelties ziņas, uzklaut viņas komentārus un atmiņu stāstus. Grāmatā ir arī vērtīgas liecības par Kronenberga studiju gadiem – Blūma mākslas skolā, Jaņa Rozentāla studijā, vēlāk – Pēterburgas zīmēšanas skolā pie Nikolaja Rēriča un Ivana Biļibina. Tāpat par juku laikiem

Alberts Kronenbergs

Pirmā pasaules kara laikos, par Kronenberga strēlnieka gaitām, par stāba zīmētāja pienākumiem, par darbiem, kuŗi glabājas St. Pēterburgas Artilērijas, militāro inženieru un sakaru vēstures muzejā un atspoguļo kauju gaitas. Tāpat par Kronenberga jaunības aizraušanos ar politisko karikatūru un satīru. Vēlāk Kronenbergs pievērsies tikai bērnu literatūrai – galvenokārt kā ilustrators. Pēc atgriešanās Latvijā 1921. gadā Kronenbergs atsācis darbu pie Jessena izdotajām *Mazajām Jaunības Tekām*, kuŗām pats stāvējis kūmās 1910. gadā. Lasot J. Rislaki grāmatu, var izsekot Kronenberga dzīves gājumam, kuŗā galvenā loma ir Jūrmalai – dzimtenei un mīļākai darbavietai. Jukka Rislaki Valsts svētku laikā saņēma Jūrmalas pilsētas

Goda zīmi par šo lielo darbu – pētījumu par izcilo jūrmalnieku.

Jūrmala A. Kronenberga jubilejas gadu atzīmēja ar izstādi “A.K. Lietu stāsti” – Aspazijas mājā Dubultos tika iekārtota Kronenberga istaba, kas stāstīja par 20. – 30. gadiem – viņa radošās dzīves zelta laikmetu. Šajā laika posmā Kronenbergs radīja savus labākos darbus – “Mazo ganiņu”, “Tuntuļu Jurīti”, “Jērādiņu”, “Sprunguļmuižas gadatirgu”, “Zelta laikus”.

Visi Jūrmalas skolu pirmklasnieki šogad, uzsākot skolas gaitas, saņēma dāvanā jaunu Kronenberga “Mazā ganiņa” izdevumu, kas tapis biedrības “Kronenbergs un Draugi” projekta “Ceļamaize” ietvaros. Pilsēta šo projektu atbalstīja, un nu arī veikalos grāmatiņa pieejama kā lieliska Ziemsvētku dāvana ikvienam!

“Mazais ganiņš” ir pirmā grāmata, kuŗai Kronenbergs rakstījis arī tekstu, līdz tam viņš darbojies kā ilustrators. “Mazais ganiņš” pasauli ieraudzīja 1931. gada Ziemsvētkos, kad Emīlija Benjamiņa vēlējusies izdot viskrāšņāko bērnu grāmatu un aicinājusi Kronenbergu to ilustrēt. Piemērota teksta meklējumi ievilkusies, un Kronenbergs ķēries pie rīmēšanas pats. Šogad, Kronenberga 130. dzimšanas gadā, “Mazais ganiņš” piedzīvo ceturto izdevumu.

Decembrī “Mazais ganiņš” piedzīvojis arī lielisku iestudējumu Latvijas Nacionālajā teātrī.

Atjaunotās VEF kultūras pils bērnu kopas iestudējušas R. Paula mūziklu “Mazais ganiņš” – tas ceļu pie skatītājiem uzsāks janvārī.

“Tuntuļu Jurītis” šogad iepazīs ar leļļu pasauli – šis darbs piedzīvojis veselus divus iestudējumus leļļu teātrī un ir redzams uz skatuvēm pirmo reizi – profesionāļi Rīgā un amatieŗi Jūrmalā radījuši divus brīnišķīgus iestudējumus. Īpaši jauki, ka bērnos tiek rosināta fantāzija – re, kā Jurīti var izgatavot no maza ķirbiša, melns ādas cimds var pārtapt par lielisku mācītāju, slota – par dzirnavām!

Nu leģendārajam “Jērādiņas” iestudējumam Dailes teātrī, kur Pēteris Liepiņš šo stāstu stāsta vairāk nekā 30 gadus, pievienojušies arī citi Rīgas teātri – Kronenberga Draugi vairojas! Arī Nacionālā teātra aktieris Zigurds Neimanis tāds ir, viņa repertuārā jau gadiem ir “Mazā ganiņa” versija – ar to Zigis viesojas pie bērniem visur, šogad īpaši daudz Latvijas skolās, arī Luksemburgas Eiropas skolā un Amerikā. Un visur tiek silti un mīļi uzņemti!

Ziemsvētku laikā skaistu dāvanu biedrība sarūpējusi kopā ar Latvijas Pastu – tapusi svētku marku serija ar Kronen-

berga zīmējumiem, nu uz savām laba vēlējuma kartītēm un vēstulītēm varam limēt Kronenberga Ziemsvētku vecīti un sniegavīrus! Markas izdevušās lieliski – par to paldies māksliniekam Ģirtam Grīvam un Filatēlijas departamentam. Ļoti ceram, ka šīs markas dosies pasaulē un vairo dzīvesprieku un siltumu!

Kā biedrības “Kronenbergs un Draugi” vadītājam man milzu prieks, ka ļaudis ir atsaucīgi, ka Kronenberga zīmējumi un rīmes joprojām uzrunā, prieks par smaidiem un smiekliem bērnu sejās, par pašu sacerētām rīmēm, par dzejošanu pantos, par to, ko Jukka savā grāmatā nosaucis par “kronenbergošanos”. Un mēs turpināsim “kronenbergoties” arī nākamgad un vēl, lai nebūtu tā, ka par šo autoru atceramies tikai jubileju desmitgadēs. Kronenbergam jābūt dzīvam un redzamam visu laiku – bibliotēkās, grāmatplauktos bērniestabās, teātros un ierakstos. Ar izrādēm brauksim ciemoties un pasaulē Draugus meklēt. Kluss mūsu sapnis ir Kronenberga parks, kuŗā bērni varētu “kronenbergoties” uz nebēdu. Zinām, ka šim parkam jābūt Jūrmalā – Kronenberga mīļotajā pilsētā un mēs darīsim visu, lai sapnis pārveršas par īstenību, jo šis gads ir pierādījis, ka sapņi piepildās!

LATVIJA DIENU RITĒJUMĀ

**Latvijas Simtgadi ieskandina arī
Nīderlandē – jauna tulpes
šķirne Marisa Jansona vārdā**

14. janvārī, ieskandinot Latvijas Simtgadi, Rīgā, *Gaismas pili*, norisinājās īpašs notikums par godu pasaulslavenā latviešu diriģenta Marisa Jansona 75. dzimšanas dienai. Latvijā selekcionētai un Nīderlandē audzētai tulpes šķirnei tika dots nosaukums *Mariss Jansons*. Ceremonijā piedalījās Ārlietu ministrijas, Kultūras ministrijas, Simtgades biroja, pašvaldību amatpersonas, kā arī pārstāvji no mākslas, mūzikas un ziedu audzēšanas aprindām.

Foto: Reuters/LETA/Scanpix

“Tieši šodien, 14. janvārī, savu 75. gadu jubileju svin pasaules slavenais latviešu diriģents Mariss Jansons, kurš ar savu izcilo ieguldījumu mūzikā ir nesis Latvijas vārdu pasaulē. No sava radošā mūža 11 gadus viņš ir aizvadījis Nīderlandē, laika posmā no 2004. līdz 2015. gadam darboties kā Amsterdams Koncertnama orķestra galvenais diriģents. Tādēļ var droši apgalvot, ka Mariss Jansons ir Nīderlandē “pazīstamākais latvietis”, tā, atklājot svinīgo ceremoniju, teica projekta idejas autors, vēstniece Ilze Rūse. Svinīgajā notikumā klātesošos uzrunāja Nīderlandes vēstnieks Latvijā Pīters Jans Langenbergs (*Pieter Jan Langenberg*), LNB direktors Andris Vilks, tulpes selekcionārs Juris Egle (Grobiņa) un audzētājs Jans Pennings (*Jan Pennings*).

Par godu pasaulslavenā latviešu diriģenta Marisa Jansona 75. dzimšanas dienai, pie jauna vārda – *Mariss Jansons* – tikusi jauna tulpes šķirne. Viena no vietām, kur skaisto ziedu varēs apskatīt – Rundāles pils dārzā, kur tradicionāli pirms vairākiem gadsimtiem jau pastāvējusi “Hollandes dobe”

Par jaunradītās tulpes šķirnes krustmāti kļuva Latvijas Institūta direktore Aiva Rozenberga, parakstot jaunās šķirnes nosaukuma sertifikātu. Tulpe *Mariss Jansons* ir oranžā krāsā ar dzeltenu liesmaiņu apmali, kas lieliski raksturo Maestro mākslinieciskās izteiksmes būtību. “Šī jaunā šķirne ne vien cildina latviešu pasaules klases mūziķi Marisu Jansonu, bet arī simbolizē Latvijas un Nīderlandes kopīgo izpratni par ziedu kultūru, estētisko gaumi un profesionālismu ziedu audzēšanā,” sarīkojumā sacīja Rūse. “Kad apmēram pirms gada tikāmies ar audzētājiem par šķirnes kandidātu, nevilcinoties izšķīrāmies par šo oranžās

krāsas dzeltenu liesmu apvīto ziedu, kas, mūsaprāt, simbolizē Marisa Jansona mākslinieciskās izpausmes būtību, un vienlaikus – oranžā krāsā ir arī Nīderlandes karaliskā krāsā,” par tulpes izvēli stāstīja vēstniece. “Lai mums visiem kopā izdodas radīt tikpat daudz lielisku stāstu par Latviju pasaulē, cik miljoniem Marisa Jansona ziedu kādu dienu priecēs cilvēkus dažādās valstīs,” parakstot īpašo sertifikātu, vēlēja Rozenberga.

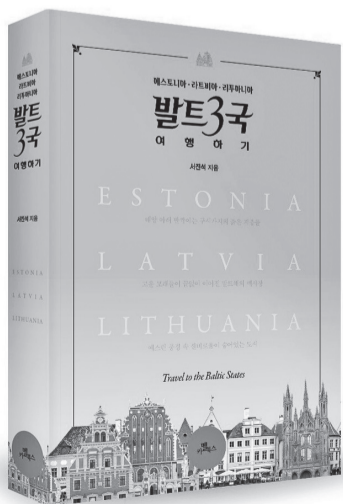
Tulpes selekciju veicis latviešu selekcionārs Juris Egle (Grobiņa), bet tās audzētājs un reģistrētājs Nīderlandē ir Jans Penningss. Ideja par tulpes šķirnes radīšanu Latvijas Simtgadē izlota Latvijas vēstniecībā Nīderlandē, akcentējot Latvijas atpazīstamību pasaulē, kas saistīta ar Marisa Jansona vārdu un mūsu valstis vienojošo ziedu un estētiskuma kultūru. Tādēļ Latvijas Simtgades svinību kultūras programmas centrā plānoti vairāki notikumi Marisa Jansona zīmē, ko aizsāka Simtgadei un Maestro veltītā jaunā tulpes šķirne.

Neaizmirstamus mirklus klātesošajiem radīja Maestro Raimonda Paula muzikālais sveiciens, kas veltīts Marisa Jansona jubilejai. Sarīkojuma laikā tika atskaņota intervijs ar Maestro Marisu Jansonu, kurā viņš puda nevilcētu prieku par īpašo dāvanu viņa dzimšanas dienā.

Jaunradītās tulpes šķirnes nosaukuma reģistrēšanas ceremonija ir daļa no Latvijas vēstniecības Nīderlandē organizēto sarīkojumu programmas, kas veltīti Latvijas valsts Simtgadei. Projekts ir daļa no Latvijas valsts Simtgades Latvijas Ārlietu ministrijas koordinētās Publiskās diplomātijas programmas norisēm.

Korejā izdots ceļvedis korejiešu valodā par Baltijas valstīm

Šī gada 25. janvārī Latvijas vēstniecības Korejas Republikā telpās notiks jaunizdotā Baltijas ceļveža korejiešu valodā “Apceļosim Baltijas valstis” prezentācijas sarīkojums, kurā tā autors, Latvijas Universitātes Āzijas studiju nodaļas profesors Džinsoks Seo un grāmatas izdevēji – izdevniecība *Camel Books* informēs mediju un tūrisma pārstāvjus par ceļveža izdošanu un tā lietderīgumu, ceļojot uz Baltijas valstīm.

Pateicoties autora ilggadējai pieredzei Baltijas reģionā, Dž. Seo savā grāmatā ir atspoguļojis plašu un daudzpusīgu informāciju par Baltijas valstīm, kas ļaus iepazīt tās ikvienam korejiešu ceļotājam.

Grāmata ietver informāciju par ceļojumu plānošanu, transportu, tūrisma objektiem un naktsmītnēm, kā arī interesantas ziņas par mazāk zināmiem Baltijas valstu “dārgumiem”.

Arī tie ceļotāji, kuŗu brauciena mērķis uz Baltijas valstīm ir ne tikai tūrisms, varēs iegūt nozīmīgu izziņas materiālu, kas noderēs daudzveidīgiem reģiona iepazīšanas nolūkiem.

Īpaši šogad, kad Baltijas valstis svin savu Simtgadi, grāmata būs lielisks palīgs ceļojumam uz Latviju, Lietuvu un Igauniju. Grāmata ir Latvijas Simtgades programmas sastāvdaļa un tapusi sadarbībā ar Latvijas Republikas vēstniecību Korejas Republikā. Tajā ir atrodams Latvijas vēstnieka Korejas Republikā Pēterā Vaivara priekšvārds, kas ietver arī īpašu apsveikumu un pateicību grāmatas autoram un izdevējiem par kvalitatīvu materiāla izveidi. Ceļvedis pieejams visās lielākajās grāmatnīcās Korejā, kā arī to var iegādāties Korejas tiešsaistes portālos. Uz atklāšanas sarīkojumu tiek ielūgti Korejas mediju un tūrisma nozares pārstāvji, kas tiek aicināti pieņemt savu daļību, nosūtīt e-pastu uz vēstniecības adresi *embassy.seoul@mfa.gov.lv*. Labu ceļavēju!

Latvija
100**Latvijas Simtgadei veltīts
speciālizlaidums arābu valodā
Ēģiptes laikrakstā**

Projekta mērķis ir radīt rakstu serijs un izdevumu arābu valodā par Latviju (Latvija kā atpūtas, rekreācijas tūrisma gala mērķis, Latvijas vēsture un kultūra) populārā digitālā platformā *Veto Gate Agency* (4,6 miljoni lasītāju ne tikai Ēģiptē, bet arī citās arābu valstīs). Uz materiālu bāzes tiks iespēstis laikraksta *Veto gate* speciālizdevums, kas tiks izvietots Latvijas Simtgades stendā Kairas grāmatu gadatirgū 2018. gada janvārī – februārī. Projektam ir divas daļas: (1) 2017. gadā no 16. septembra līdz gada beigām – žurnālistu brauciens uz Latviju – daļība ALTA un LIAA gatavotajā vizītes programmā Latvijā, pievienojoties Ēģiptes tūroperatoru programmai; (2) 2018. gada janvāris/februāris – 2017. gada vizītes laikā Latvijā iegūtās informācijas par Latvijas valstiskumu, vēsturi, kultūru, tūrisma tiks publicēts Latvijas Simtgadei veltīts speciālielākums regulāri iznākošā laikrakstā *Veto gate* – papīra formātā, e-formātā un laikraksta *Facebook* lapā.

**Piedāvā Latvijas pieredzi
sadarbībā ar Amerikas Valstu
organizāciju**

11. janvārī Latvijas vēstnieks ASV un pastāvīgais novērotājs Amerikas Valstu Organizācijā (AVO) Andris Teikmanis ieradās iepazīšanās vizītē pie AVO ģenerālsekretāra Luisa Almagro organizācijas galvenajā mītnē Vašingtonā (*attēlā*).

(Turpinājums 4. lpp.)

VĒSTNIECĪBU ZIŅAS

KANADA. 11. janvārī Latvijas vēstnieks Kanadā Kārlis Eichenbaums Otavā Rido pili tikās ar Kanadas ģenerālgubernātoru un Bruņoto spēku virspavēlnieci Džūliju Pajeti (*Julie Payette*). Sarunas laikā tika apspriestas Latvijas un Kanadas ciešās divpusējās attiecības, kā arī drošības situācija Baltijā un NATO paplašinātās kaujas grupas nozīme. Tika pārrunātas arī iespējas, kā veicināt abu valstu ekonomisko sadarbību, izmantojot Eiropas Savienības un Kanadas visaptverošā brīvās tirdzniecības – *CETA* līguma dotās iespējas, līdz ar tā pagaidu pielietojumu. Kopā ar vēstnieku bija arī Otavā pirmais rezidējošais Latvijas aizsardzības atašejs pulkvežleitnants Agris Ozoliņš.

KRIEVIJA. Uzsākot Latvijas Republikas Simtgades jubilejas gadu, Vitebskas apgabalā tika atklātas divas Latvijas mākslinieku izstādes. **11. janvārī** Vitebskas modernās mākslas centrā tika atklāta Ance Gricānes un Kristīnas Selānes izstāde “Mūsdienu dialogi”. Izstādes atklāšanā piedalījās māksliniece Ance Gricāne un konsulāta Vitebskā vadītājs Uģis Skuja. Atklāšanas uzrunā tika uzsvērtā Latvijas Simtgades nozīme, kuŗas ietvaros ir iespēja parādīt Latvijas mākslas vērtības Vitebskas apgabala iedzīvotājiem. Māksliniece Ance Gricāne un Kristīne Selāne sadarbojas jau ilgāku laiku un ir veidojušas kopīgas izstādes gan Latvijā, gan ārpus Latvijas. Jau trešo gadu pirmā gada izstāde Polockas mākslas galerijā ir Latvijas mākslinieku izstāde un 12. janvārī Polockas mākslas galerijā tika atklāta Diānas Janušones tekstila izstāde “Nezināmie ļaudis”. Izstādes darbi ir veidoti telpiskā tekstila manierē, kuŗš ir jauns virziens tekstila mākslas jomā. Māksliniece Diāna Janušone ir Latvijas Mākslas akadēmijas absolvente un pasniedzēja, kā arī ir piedalījies vairākās izstādēs gan Latvijā, gan ārzemēs. Izstādes atklāšanā piedalījās konsulāta Vitebskā vadītājs Uģis Skuja. 2018. gadā Vitebskas apgabalā plānots organizēt dažādus Latvijas Simtgadei veltītus sarīkojumus, tādējādi veicinot interesi par Latvijas Republiku. **12. janvārī** Pleskavas pilsētas kultūras centrā notika konsulāta Pleskavā darbinieku tikšanās ar latviešu biedrību *Sakta*, kuŗu pārstāvēja Latvijas valstspiederīgie. Latvijas Republikas konsulāts Pleskavā informēja par konsulāta būtiskiem notikumiem 2017. gadā, kā arī ieskicēja plānotos sarīkojumus šajā gadā, kā svarīgāko izceļot Latvijas valsts Simtgades sarīkojumus Latvijā un Pleskavā. Latvijas biedrības *Sakta* pārstāvji dalījās ar pārdomām par dzīvi Pleskavas apgabalā, kā arī viņus interesējošiem aktuāliem jautājumiem.

ĒĢIPTE. No 10. līdz 13. janvārim Kairas operā un 17. un 18. janvārī Aleksandrijas Operas namā P.Čaikovska baletā “Gulbju ezers” prinča Zigrīda lomā uzstājās Latvijas Nacionālā baleta vadošais baleta solists Sergejs Neikšins. Mākslinieka uzstāšanās Ēģiptē norisinās, pateicoties Kairas Operas baleta sadarbībai ar Latvijas vēstniecību Ēģiptē un Latvijas Nacionālo baletu. Sergejs Neikšins ir Latvijas Nacionālā baleta solists kopš 2000. gada. Karjēras laikā mākslinieks ir ieguvis vairākas godalgas ar savu uzstāšanās meistarību gan Latvijā, gan ārpus tās. S. Neikšina izpildītās lomas “Gulbju ezerā”, “Bajadērā”, “Zīzelē” un “Trīs tikšanās” 2015. gadā tika atzītas par „Gada sasniegumiem baleta mākslā”. Mākslinieka repertuārā ir arī titullomas baletos “Riekstkodis”, “Apburtā princese”, “Zīzele”, “Korsārs”, “Anna Kareņina”, “Dons Kihots” u. c. Kairas opera ar šo baleta izrādi atklāj sezonu, un Latvijas vēstniecība Kairā atklāj Latvijas Simtgadei veltītu kultūrprogrammu.

INDIJA. 2018. gada 11. janvārī vēstnieks Aivars Groza un vēstniecības diplomāti tikās ar rakstnieku un žurnālistu, vēsturiskā romāna “Gaiļu kalna ēnā” autoru Oskaru Zebri. “Gaiļu kalna ēnā” ir viens no vēsturisko romānu serijs “Mēs. Latvija, XX gadsimts” darbiem, un par šo romānu O. Zebri 2017. gadā saņēma ievērojamo Eiropas Savienības Literatūras Balvu. Osvalds Zebri ieradies Indijā pēc Eiropas Savienības Literatūras Balvas pārstāvju ielūguma, lai piedalītos Ņūdēli Grāmatu svētkos. Ņūdēli Grāmatu svētkos Eiropas Savienība šogad ir goda viesis. O. Zebri Ņūdēli grāmatu tirgū vada meistardarbnīcu *Different writing perspectives: from “telling a story” to building a narrative through strong characters*, kas norit ES Literatūras balvas iniciatīvu kopumā.

Tikšanās laikā tika pārrunāti dažādi ar latviešu tulkoto literatūru saistīti jautājumi un iespējas latviešu autoriem nākotnē piedalīties līdzīgos grāmatu svētkos Indijā. Tāpat arī O. Zebri informēja, ka romānu serijs “Mēs. Latvija, XX gadsimts” izdoti 13 dažādu latviešu autoru romāni, kuŗos darbība norisinās 20. gadsimtā, tādējādi ļaujot lasītājam gūt padziļinātu priekšstatu par šo periodu Latvijas vēsturē.

NORVĒGIJA/ISLANDE. 2018. gada 8. un 9. martā Latvijas vēstniecība Norvēģijā sadarbībā ar Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldi (PMLP) piedāvā Latvijas pilsoņiem un nepilsoņiem iespēju noformēt pases vai personas apliecības pieteikumu Reikjavīkā. Šim nolūkam tiks izmantota pārvietojamā pasu darbstacija, kas ļauj, iepriekš atsūtot savus dokumentus pases nomaīnai uz vēstniecību, fotografēties pasei un nodot biometrijas datus ārpus Latvijas vēstniecības telpām. Aicinām interesentus pieteikties līdz 2018. gada 1. martam, sūtot uz vēstniecības e-pastu: *consulate.norway@mfa.gov.lv* savu kontaktinformāciju (vārdu, uzvārdu, fonu, e-pastu un iemeslu pases nomaīnai). Plašāka informācija pieejama vēstniecības mājaslapas sadaļā “Mobilā pasu darbstacija Islandē”.

LATVIJA DIENU RITĒJUMĀ

(Turpināts no 3. lpp.)

A. Teikmanis informēja ģenerālsekretāru par Latvijas sadarbību ar Latīņamerikas reģionu, pirmo Latvijas ārlietu ministra vizīti Paragvajes Republikā pagājušā gada decembrī un ministra vizīti Argentīnā. Vēstnieks arī informēja par to, kā Latvija attīstījusies demokrātiskā veidā. AVO ģenerālsekretārs L. Almagro izrādīja lielu interesi par Latvijas pieredzi un interesējās par atbalstu, ko Latvija varētu sniegt jomās kā demokrātiskas vēlēšanas, stratēģiskā komunikācija, kibernetika, mediju neatkarība, e-pārvalde un dažādi digitālie risinājumi.

Amerikas Valstu Organizācija (*The Organization of American States*) ir pasaules senākā reģionālā organizācija, kuŗas pirmā konference norisinājās ASV galvaspilsētā Vašingtonā no 1889. gada oktobra līdz 1890. gada aprīlim. Formāli AVO dibināta 1948. gadā un tās charta stājās spēkā 1951. gadā. Organizācijā ir 35 dalībvalstis, 69 pastāvīgās novērotāju valstis, ieskaitot Latviju. Eiropas Savienībai arī ir novērotāja statuss. Organizācijas darbības galvenie pilāri ir demokrātija, cilvēktiesības, drošība un attīstība.

Dānijas premjēra vizīte

Ministru prezidents Māris Kučinskis 15. janvārī Rīgā tikās ar Dānijas premjēru Larsu Leksi Rasmusenu (*Lars Lokke Rasmussen*), kuŗš bija ieradies vizītē Latvijā (*attēlā*).

Latvijas un Dānijas premjēri pārrunāja divpusējās sadarbības jautājumus, pievērsoties arī abu valstu ekonomiskās sadarbības iespējām, kā arī aktuālos Eiropas Savienības, drošības politikas un ārējo attiecību jautājumus. 16. janvārī Latvijas Simtgades kontekstā Dānijas premjērs kopā ar kultūras ministri Daci Melbārdi apmeklēs Latvijas Nacionālo bibliotēku.

Bruņoto spēku komandieris piedalās NATO Militārās komitejas sanāksmē

No 15. līdz 17. janvārim Nacionālo bruņoto spēku komandieris ģenerālleitnants Leonīds Kalniņš piedalās NATO Militārās komitejas sanāksmē Briselē, Beļģijā.

NATO Militārās komitejas sanāksmē bruņoto spēku komandieri pārrunā starptautiskās un reģionālās drošības aktuālos jautājumus, tostarp drošības situāciju NATO dienvidu reģionos un alianses ieguldījumu tās stabilizēšanā.

Bruņoto spēku komandieri apspriedīs NATO vadīto starptautisko operāciju aktuālos jautājumus, tostarp apmācību misijas *Resolute Support* norisi un alianses lomu pret teroristisko organizāciju *Daesh* vērstajā starptautiskās koalīcijas Apvienoto spēku militārajā operācijā *Inherent Resolve* Irakā. Militārās komitejas sanāksmes laikā bruņoto spēku komandieri pārrunās ar jūlijā gaidāmo NATO galotņu apspriedes (samitu) saistītus jautājumus, kā arī apspriedīs iespējamās izmaiņas NATO komandstruktūrā. Tāpat bruņoto spēku komandieri pārrunās partnervalstu Ukrainas un Gruzijas aktuālos drošības jautājumus, aizsardzības jomas reformas un to turpmāko virzību.

Latvijā viesojas Japānas premjērs

Latvija un Japāna ir līdzīgi domājošas valstis, starp kuŗām ir plašākas sadarbības potenciāls, 13. janvārī kopīgajā preses konferencē ar Japānas premjēru Šindzo Abi sacīja Latvijas Ministru prezidents Māris Kučinskis (ZZS).

Kučinskis teica, ka Šindzo Abes vizīte Latvijā notiek tikai mēnesi pēc Latvijas delegācijas viesošanās Japānā. Atkārtoti tiekoties ar Japānas premjēru, Kučinskis vēlējis pārliecināties, ka abas valstis ir līdzīgi domājošas, kā arī labi un seni partneri, starp kuŗiem ir plašākas sadarbības potenciāls. Japāna jau pašlaik ir gan Latvijas, gan Eiropas Savienības (ES) otrs lielākais tirdzniecības partneris Āzijā, bet pēc Japānas-ES brīvās tirdzniecības līguma noslēgšanas tirdzniecības apjomi starp abām pusēm augs vēl vairāk, tāpēc svarīgi šī līguma stāšanās spēkā panākt pēc iespējas ātrāk. Kučinskis arī atklāja, ka sarunā ar Japānas premjēru tika pārrunātas plašākas Latvijas, kā arī pārējo Baltijas valstu un Japānas sadarbības dialoga iespējas informācijas tehnoloģiju (IT), transporta, loģistikas, medicīnas un citās jomās. "Augsti vērtēju to, ka kopā ar premjēru Latvijā ieradusies vairāku Japānas biznesa korporāciju pārstāvji, kuŗiem vizītes ietvaros notiekošajā Latvijas un Japānas ekonomikas apaļajā galdā ir iespēja iepazīties ar datus balstītas nācības konceptu. Te redzams abu valstu zinātnes un industrijas sadarbības potenciāls," sacīja Kučinskis. Abu valsts viru

tikšanās laikā tika skarti aktuālie drošības politikas un kibernetikas jautājumi, tostarp situācija Korejas pussalā.

Arī Šindzo Abe atzina, ka Latvija un Japāna ir partneri, ko vieno kopīgi ideāli. Tāpat viņš uzteica Rīgu kā pilsētu ar spēcīgu ostu un strādājošu loģistikas centru, kas ir svarīgi Āzijas uzņēmējiem. Arī viņš aicināja strādāt pie Japānas – ES brīvās tirdzniecības līguma ātrākas ieviešanas. Personīgie kontakti ir ļoti svarīgi, tāpēc tiks strādāts pie tūrisma attīstīšanas starp abām valstīm. Tikšanās laikā tika panākta vienošanās strādāt pie kopīgas visu trīs Baltijas valstu un Japānas sadarbības veidošanas, tādējādi padziļinot sadarbību starp šīm četrām pusēm. Februārī Latvijas aizsardzības ministrs Raimonds Bergmanis (ZZS) apmeklēs Japānu, lai runātu par drošības jautājumiem.

Ziņojuma projekts: "Oligarchu sarunās" ir valsts sagrābšanas pazīmes

Tā dēvētajās "oligarchu sarunās" ir saskatāmas valsts sagrābšanas pazīmes, teikts "Oligarchu lietas" parlamentārās izmeklēšanas komisijas ziņojuma projektā.

Ziņojuma projekts vēl var tikt labots un pilnveidots. Paredzēts, ka komisija izvērtēs deputātu ierosinājumus komisijas ziņojumam. Tād, izskatot priekšlikumus, komisija lems par galaziņojumu.

Ziņojuma projektā norādīts, ka "oligarchu sarunās" ir saskatāmas valsts sagrābšanas pazīmes, jo sarunas apliecina, ka valsts amatpersonas valstiskos jautājumos rīkojas un spriež tā, it kā kārtotu privātas lietas un valsts būtu instruments ekonomiskā labuma gūšanai sev, liecina aģentūras LETA rīcībā esošā informācija. Ziņojuma melnrakstā tiek skaidrots, ka "valsts sagrābšana" nav juridisks termins un agrāk nebija ietverts vai skaidrots kādā no likumiem. Tāpat norādīts, ka valsts sagrābšanas izpratnē, tās pazīmju konstatēšana un izvērtēšana turpmāk var palīdzēt tiesībsargājošām iestādēm palīdzēt noteikt konkrētu noziedzīgu nodarījumu patieso raksturu, sabiedrisko bīstamību un kaitīgas sekas. Komisijas ziņojumā projektā pausts, ka valsts sagrābšana vai valsts sagrābšanas centieni ir "morāli un, kad vien iespējams, arī politiski nosodāma, jo ir pretrunā ar Satversmi". Ar valsts sagrābšanu tiekot pārkāpts Satversmes 2. pants, kuŗā teikts, ka Latvijas valsts suverēnā vara pieder Latvijas tautai. Saeimas deputāti, kur nodarbojas ar valsts sagrābšanu, arī pārkāpjot Satversmes 18. pantu, jo devuši svinīgo solījumu, ka būs uzticīgi Latvijai un stiprinās tās suverēnitāti. Ziņojuma melnrakstā arī uzskatītas valsts sagrābšanas darbības, kas var tikt sodītas saskaņā ar Krimināllikuma pantiem. Piemēram, krāpšana, noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizēšana, ziņu nesniegšana par līdzekļu piederību un patieso labuma guvēju, izvairīšanās no deklarācijas iesniegšanas, ļaunprātīga dienesta stāvokļa izmantošana, kukuļņemšana, starpniecība kukuļdošanā, kukuļdošana, valsts amatpersonai noteikto ierobežojumu pārkāpšana, neatļauta

SPILGTS CITĀTS

Kas notiek "čekas maisu" izpētē?

Tuvākajos trijos mēnešos bijušās Valsts drošības komitejas (VDK) dokumentu zinātniskās izpētes komisija gatavos savu ziņojumu Ministru kabinetam. Tā sanāk, lai sāktu spriest par ieteikumiem valdībai un secinājumiem par VDK dokumentiem – kādas tiesiskās sekas tajos ietvertā informācija var radīt. Atbilstoši likumam, komisijai darbs jāpabeidz līdz šā gada 31. maijam. Tās secinājumi tālāk būs pamatā normatīvā akta izstrādei par "čekas maisu" atvēršanu.

VDK zinātniskās izpētes komisijas vadītājs Kārlis Kangeris

Kas notiks tālāk, ko rosinās? Lai arī "čekas maisu" slepenie dokumenti komisijā vēl nav pieejami, VDK zinātniskās izpētes komisijas vadītājam Kārlim Kangerim (*attēlā*) kā pieredzējušam pētniekam esot skaidrs priekšstats par VDK dokumentiem un arī vīzija, ko ar tiem darīt. Viņš saka īsi: "Es tos publiskotu – atvērtu slūžas." Viņš uzsver: "Ja dokuments atrodas archīvā, tad katram cilvēkam ir jābūt tiesībām ar to iepazīties."

Šai pozīcijai atbildēs žurnālam *IR* piekrit arī komisijas locekļi Ilmārs Poikāns un Ivars Ījabs. Poikāna ieskatā VDK dokumenti būtu jāpublicē pilnā apjomā un pēc iespējas lietošanai ērtākā formā, lai jebkuŗš varētu tos analizēt un vieglāk atrast sakarības un izdarīt secinājumus. Ījabs norāda, ka VDK "kartotēka ir jānodod archīvam un jāpadara pieejama pētniecībai". Kangeris par risinājumu uzskata VDK kartotēkas nodošanu Nacionālajam archīvam. Tādus likumgrozījumus Saeimā iesniegusi Nacionālā apvienība.

SAB vadītāja Jāņa Maiziša ieskatā pētniekiem būtu jāsniedz padoms, kādā veidā un cik lielā apjomā publiskot čekas dokumentus, jāizveido metodoloģija un vairāk jānoskaidro tieši par pašu kartotēku – kāds cilvēks bijis attiecīgais aģents: aktīvs, neaktīvs, vai pieteicās darbam labprātīgi, vai viņu piespieda un šantāžēja darboties VDK labā. Kangeris par to ir citās domās: "Ja cilvēks ir tur [kartotēkā] bijis, viņš atbild pats par savu piederību, nevienš cits." Tik detalizēta analīze par aģentu darbību, kā iesaka Maizišis, nemaz neesot iespējama – aģentu personālietas atrodas Maskavā un pētniekiem nav pieejamas. Turklāt Kangeris uzsver, ka "aģentūras kartotēka nebūt nav tā nozīmīgākā dokumentu daļa". No pētniecības viedokļa svarīgāk esot tikt pie *Delta* datubāzes ar ziņojumiem un personas uzskaites kartītēm, jo tas parādītu situāciju par visu Latviju. Tas gan laikam nav paveicams atlikušajos mēnešos, atzīst Kangeris. Ja tiks saņemtas pielāides valsts noslēpumam, pētnieki var gūt tikai ieskatu VDK aģentu kartotēkā, nevis to nopietni izpētīt. Par ieteikumiem valdībai komisija balsos, saka Kangeris. No viņa teiktā var saprast, ka arī to viņš gatavos kā pētnieks – sakopos komisijas locekļu atzinumus.

piedalīšanās mantiskos darījumos, tirgošanās ar ietekmi. Parlamentārās izmeklēšanas komisijas ziņojuma projektā arī skaidrots valsts sagrābšanas jēdziens – politiskā korupcija, kas izpaužas kā apzināta valsts amatpersonu rīcība ārējo normatīvo aktu, administratīvo aktu un politisku lēmumu pieņemšanā vai to pieņemšanas procesu ietekmēšanā, lai gūtu sev ekonomisku labumu.

Garšīgs iepriecinājums slimajiem bērniem Latvijā

Gardas tradīcijas ir jāturpina, tāpēc gada tumšākajā dienā un mirkli pirms Ziemsvētkiem Kārlis Gross, kas dzimis Melburnā un jau ilgāku laiku dzīvo Siguldā, aktīvi darbojoties savā gelato ražotnē "Bliss Gelato" ar dievīgi garo gelato un Amanda Freiberga no "Kūkas gardas" ar pašceptām pi-parkūkām iepriecināja Bērnu klīniskās universitātes slimnīcas novietnes "Gaiļezers" mazos pacientus Juglas ielā 20, Rīgā, vecākus un personālu, sargus ieskaitot.

Projekts "Radošās darbnīcas", kas tiek īstenots Bērnu klīniskajā universitātes slimnīcā Rīgā, sniedz iespēju jauniešiem Latvijā lietderīgi pavadīt savu brīvo laiku ar bērniem un jauniešiem, kuŗi veselības problēmu dēļ uzturas Bērnu klīniskās universitātes slimnīcā. Projekta brīvprātīgie sniedz atbalstu slimnīcas pedagogiem darbā ar bērniem un jauniešiem, tādējādi uzlabojot ārstniecības iestādes psiholoģisko un emocionālo klimatu, radot draudzīgu vidi pacientiem un viņu ģimenes locekļiem.

Ziņas sakopojis P. Karlsons

LAIKU UN VIETU MIJĀS

FRANKS GORDONS

Šoruden Latvija svinēs savas neatkarības, sava valstiskuma 100. gadskārtu. Bet šo pavasari savu jubileju svin arī Izraēla: pirms 70 gadiem, 1948. gada 14. maijā, Dāvids Ben-Gurions Telavivā proklamēja Izraēlas valsti, var teikt – “pēc 2000 gadu pārtraukuma” (pēc jūdu kalendāra jubileju šogad svin 19. aprīlī).

Ben-Gurions, var teikt – “nācījas tēvs”, kas kļuva par ebrēju valsts pirmo premjērmministru, jau 1919. gadā, kad cionisms – kustība par atgriešanos tautas šūpulī – pulcināja vēl tikai nedaudzus drosmīniekus, kas dibināja pirmos kibucus (lauksaimniecības kooperatīvus), runā-

dams kādā diskusijā, teica: “Katrs redz, cik sarežģītas ir attiecības starp ebrējiem un arābiem, bet ne katrs redz, ka nav atrisinājuma šai situācijai. Te nav atrisinājuma. Te ir bezdibenis, un nav kam pārvarēt šo bezdibeni. Mēs gribam, lai Palestīna būtu mūsējā kā nācijai. Arabi grib, lai tā tiktu tikai viņiem kā nācijai”.

Un tagad, 2018. gadā, mēs redzam, ka toreiz, 31 gada vecumā, šis vīrs bija pravietis: konflikts “Svētās zemes” dēļ nav atrisināms.

Toms Segevs, pazīstams Izraēlas vēsturnieks, uzrakstījis plašu biografisku grāmatu par Ben-Gurionu. Tā saucas “Valsti – par katru

cenu”. Kāda šī cena bija – un ir, par to ar Segevu spriež laikraksta *New York Times* apskatnieks, Amerikas ebrējs Rodžers Koens.

Cionistu kustība akceptēja ANO 1947. gada 29. novembra rezolūciju, kas paredzēja sadalīt šo zemes strēmeli starp Vidusjūru un Jordānas upi divās valstīs – vienu ebrējiem, otru – arābiem. Taču arabi katēgoriski noraidīja šo rezolūciju un devās karā un zaudēja. Karš uzliesmoja atkal, un arabi zaudēja. Šī Sešu dienu kara rezultātā Izraēlas karaspēks sasniedza Jordanas upi, un šī spīdošā uzvara ebrēju acīs bija Dieva dāvana un apreibināja uzvarētājus. Nu jau 50 gadus Izraēla

“Valsti – par katru cenu”

Konflikts “Svētās zemes” dēļ nav atrisināms

uztur militāru kontroli pār t. s. Rietumkrastu (*West Bank*), un palestīniešu pašpārvaldei ir visai ierobežotas tiesības. Aug ebrēju apmetņu skaits okupētajos novados.

Savu valsti – par katru cenu! Vai bija vērts? “Es labi apzinos, cik augsta šī cena bija,” atzīst Toms Segevs.

Rodžers Koens pēc sarunas ar Segevu raksta: “Es kā ebrējs teiktu – jā, Izraēla ir šīs cenas vērtā. Ebrējiem bija vajadzīga tēvzeme. Vēsture to pierāda. Asimilācija nelīdzēja. Holokausts bija kulminācija. Un ja es kā ebrējs baudu privilēģētu dzīvi diasporā, tas ir daļēji tāpēc, ka mani stiprina lep-

nums par spēku, ko kardinājis “jaunais ebrējs” Izraēlā. Sautklis “Nekad vairs” nav tukši vārdi, un to apliecina Izraēlas spēks”.

Šiem Koena vārdiem var nepiekrīst, bet tie raisa pārdomas.

Pie reizes: militārais potenciāls un sasniegumi IT novāciju jomā pamudina reizēm dēvēt Izraēlu par “mazāko lielvalsti” vai “lielāko mazvalsti”.

Miera “Svētajā zemē” paredzamā nākotnē nebūs, bet mums, to starp man, beidzot ir sava valsts. Jā, par katru cenu. Man tagadējā Izraēlas valdība nepatīk. Taču valdības mainās, bet valsts paliek. Runājot Raiņa vārdiem: “Zeme – tā ir valsts.”

KĀRLIS STREIPS

Vispirms, mīļie lasītāji, laimīgu Jauno gadu! Mēs dzīvojam pagalam nemierīgā pasaulē, un pirms ķerties pie šī komentāra galvenās temas, atminēsimies, ka sestdien, 13. janvārī, dzīve paniski nemierīga kļuva Havaju salu iedzīvotājiem Amerikā, kuŗi pamostoties savos mobilajos telefonos, televīzijā un radio saņēma šādu brīdinājumu: “Ballistiskas raķetes drauds tuvojas Havaju salām. Nekavējoties glābiet sevi! Šis nav pārbaudījums.” Lieki teikt, ka izcēlās haoss – cilvēki metās bēgt, droši vien saprotot, ka viņi atrodas uz salas un nekur tālu aizmukt nebūs iespējams. Kāda ģimene savāca savus mājdzīvniekus, ieslēdzās vannas istabā, cerībā, ka tur būs drošībā. tikai pēc 38 minūtēm (varam vien iedomāties, cik tās minūtes likās bezgala garas!) tika paziņots, ka ir notikusi kļūda, Havaju salu Ārkārtas situāciju kontroles centrā vienkārši, nomainoties maiņām, cilvēks piespiedis aplamu podziņu. Pa to laiku, kamēr salās valdīja pānīka, Amerikas prezidents spēlēja golfu savā īpašumā...

Taču galvenā tema man šonedēļ ir cita, proti, aizgājušajās brīvdienās Eiropas Parlamenta deputāte Tatjana Ždanoka paziņoja, ka viņa noliks EP mandātu, lai gatavotos šoruden gaidāmajām Saeimas vēlēšanām. Ždanoka Eiropas Parlamentā tika ievēlēta jau pirmajā piegājienā 2004. gadā, un viņa tur ir ganijusies visu šo laiku. 2004. gada EP vēlēšanās, kas notika pusotru mēnesi pēc tam, kad Latvija iestājās Eiropas Savienībā, Ždanoka pārstāvēja politisko organizāciju apvienību “Par cilvēka tiesībām vienotā Latvijā” (PCTVL), tāpat arī 2009. gada vēlēšanās. Abos gadījumos viņa bija vienīgā no minētā saraksta ievēlēta deputāte, lai gan 2009. gadā, atšķirībā no iepriekšējās reizes, viņai bija jākonkurē ar politiķiem, kuŗi bija atdalījušies no PCTVL un izveidojuši partiju *Saskaņas centrs*. SC

izdevās ievēlēt divus deputātus, tostarp bēdīgi slaveno un notiesāto valsts nodevēju Alfrēdu Rubiku. Taču 2014. gadā Tatjana Ždanoka kandidēja no Latvijas Krievu savienības saraksta. LKS bija jaunais PCTVL nosaukums, un daudz skaidrāk jaunais nosaukums norādīja uz partijas ideoloģiju. Ždanoka Eiropas parlamentā allaž ir vairāk pārstāvējusi Krievijas, nevis Latvijas intereses. Attiecībā uz viņu un Rubiku, starp citu, ir viena nianse, proti, atbilstoši likumam, ne viens, ne otrs no viņiem nedrīkst kandidēt Saeimas vēlēšanās, kā tas ir bijis jau sen attiecībā uz cilvēkiem, kuŗi aktīvi pretojušies Latvijas neatkarības atjaunošanai. Rubiks, kā zināms, tajā laikā bija viena no vadošajām Kompartijas amatpersonām, savukārt Ždanoka bija aktīvistē tā dēvētajā Interfrontē. Likums neattiecas uz Eiropas Parlamenta vēlēšanām, tāpēc abi censoņi tur varēja atrast siltu vietīņu. Patlaban Latvijas Satversmes tiesas darba kārtībā ir jautājums par to, vai aizliegums Tatjanai Ždanokai kandidēt vēlēšanās ir atbilstošs mūsu valsts konstitūcijai. Es personīgi uzskatu – ja trīs reizes viņa ir ievēlēta Eiropas Parlamentā (un tā nodrošinājusi sev ļoti pārtikušas vecumdienas), tad nav īpaša iemesla liegt viņai kandidēt. Jā, darboties Interfrontē bija liels grēks, bet, pirmkārt, ir pagājuši gandrīz 30 gadi, un, otrkārt, neaizmirsīsim, ka savulaik par lielu tautas patriotu pārkvalificējās Anatolijs Gorbunovs, kuŗš Padomju Savienībā karjēru pabeidza kā Kompartijas ideoloģiskais sekretārs. Viņš pratās laikus kažoku apmest uz otru pusi, ko Ždanoka nekad neizdarīja, un atbalsts tam pirmajam un noliegums tai otrajai mazliet ož pēc liekulības.

Kādi varētu Krievu savienībai būt rezultāti, ja galu galā Tatjanai Ždanokai ļaus kandidēt? 12. Saeimas vēlēšanās 2014. gada oktobrī

partija saņēma 1,58 procentus balsu, tātad visai tālu zem nepieciešamajiem pieciem procentiem, kas vajadzīgi, lai vispār iegūtu mandātus parlamentā. Savukārt Eiropas Parlamenta vēlēšanās tā paša gada pavasarī savienība saņēma 6,38% balsu, tātad pietiekami lielu skaitu. Eiropas vēlēšanās to gad piedalījās vien 30% vēlētāju, tāpēc savienībai pietika ar 28 303 balsīm, lai iegūtu mandātu. Piebīdīšu gan, ka Saeimas vēlēšanās cilvēki krietni vairāk domās par iekšzemes, nevis starptautiskiem jautājumiem.

Galvenais jautājums šogad Krievu savienībai un līdzīgi domājošām organizācijām būs izglītības

jautājums. Protesti pret šo lietu ir no serijas “rokas nost no krievu skolām”. Kopš Latvijas neatkarības atjaunošanas ir pagājuši gandrīz 30 gadi, un man nekad nav bijis skaidrs, kāpēc vispār joprojām tiek financēta valsts izglītība svešvalodā, vienalga – kādā. Jau vairāku gadu garumā vidusskolas beigu valsts eksāmeni tiek piedāvāti tikai un vienīgi latviešu valodā. Tas savukārt nozīmē, ka vismaz teorētiski ikkatrs jauniešs, kas ir ieguvis vidusskolas izglītību Latvijā, valodu prot pietiekami labi, lai nokārtotu eksāmenus, kuŗi tomēr ir visai sarežģīti. Kāpēc šāda jezga par valdības tālākiem plāniem izglītības jomā?

Cik ilgi vēl?

Atminēsimies, ka 2012. gadā mūsu valstī bija tautas nobalsošana par piedāvājumu krievu valodai piešķirt oficiālas valodas statusu. Toreiz kopumā nobalsoja apmēram 71 procentus balsstiesīgo, no tiem trīs ceturtdaļas šai domai pateica stingru nē. Cerēsim, ka tāpat notiks arī ar Latvijas Krievu savienību šī rudens Saeimas vēlēšanās, vai nu ar Tatjanu Ždanoku sarakstā vai bez viņas. Krieviem tāpat kā jebkurai etniskai grupai Latvijā ir visas tiesības organizēt politiskas, kultūras un cita veida organizācijas. Taču laikā, kad Krievijas agresija sit arvien augstāku vilni, tās draugi mūsu valstī būtu no parlamenta un varas jātur tā pa gabalu, pa tālu gabalu.

Domāt pašiem ar savu galvu

Domnīcas Certus pētniecības direktors un Latvijas Universitātes (LU) asociētais profesors, LU Sociālo un politisko Pētījumu institūta (SPPI) vadošais pētnieks Daunis Auers sarunā ar Salliju Benfeldi

D. Auers ir studējis Londonas Ekonomikas augstskolā (LSE) un Londonas universitātes kolledžā (UCL) Apvienotajā Karalistē. 2005. – 2006. gadā bijis ASV Fulbraita programmas pētnieks Kalifornijas universitātē Berklijā un 2014. gadā – Baltijas-Amerikas Brīvības fonda pētnieks Wayne State universitātē Detroitā. 2015. gadā *Palgrave MacMillan* izdevniecībā Londonā un Ņujorkā tika izdota D. Auera grāmata *“Comparative Politics and Government of the Baltic States: Estonia, Latvia and Lithuania in the 21st Century”* (Baltijas valstu politika un pārvaldība: Igaunija, Latvija un Lietuva 21. gadsimtā).

Certus ir Latvijā pirmā domnīca, kas veidota ar 100% privātā finansējuma palīdzību un apvieno gandrīz visas vadošās Latvijas tautsaimniecības nozares – farmācijas, IT, kokrūpniecības, finanču, lauksaimniecības u.c. Domnīca ir izveidota, lai privātā, akadēmiskā un publiskā sektora stratēģiskas sadarbības rezultātā panāktu ekonomisko izaugsmi, kas savukārt samazinātu nabadzību, uzlabotu veselības aprūpi un izglītību, kā arī lai apturētu iedzīvotāju skaita samazināšanos. Pēdējā gada laikā domnīca ir nākusī klajā ar vairākiem pētījumiem un ziņojumiem par globāliem satricinājumiem, Latvijas izaicinājumiem, par Latvijas demografisko portretu šodien un rīt.

Runājot par pārmaiņām visā pasaulē un to, kā tās ietekmē arī mūs, jāgūta – vai cilvēki grib mainīties laikā līdzī? Vai mūsu domāšanu var “paātrināt”?

Domnīca uzskata, ka mums ir jāgūta domāt ar savu galvu. Latvija 2017. gadā ļoti atšķiras no tās Latvijas, kas bija pirms desmit vai divdesmit gadiem. 1997. gadā Latvijas attīstības seju, virzienu lielā mērā noteica starptautiskās organizācijas. Latvija gribēja iestāties Eiropas Savienībā, un 1997. gadā Eiropas Savienība publicēja savu *Agenda 2000*, kas ļoti skaidri norādīja, kādas reformas Latvijā ir jāveic ekonomikā, valsts pārvaldē, cīņā pret korupciju utt. Latvija bija teicams skolnieks un labi izpildīja visas šīs prasības – piemēram, iestājoties OECD vai eirozonā. Šobrīd vairs nav “starptautisko klubu”, kur iestāties, vairāk nebūs norādījumu, ko darīt. Ir pienācis tas brīdis, kad valstij, it sevišķi valstsvīriem, ir jāgūta domāt ar savu galvu. Mēs domnīcā cenšamies identificēt tās nozares, kurās Latvija ir konkurētspējīga, par kurām nozaru attīstību vajadzētu domāt vairāk. Mēs arī cenšamies identificēt izaicinājumus, kas Latvijai ir – piemēram, demografija, lai mudinātu lēmuma pieņēmējus domāt par šiem jautājumiem.

Domnīca runā par izaicinājumiem Latvijai – par demografijas jautājumiem kontekstā ar iedzīvotāju struktūras izmaiņām, tehnoloģiju attīstību un ideoloģijas jeb politikas procesiem un virzību, kas ir aktuāli gan Eiropā, gan pasaulē. Kā tas ietekmē Latviju?

Galvenais jautājums Latvijā ir demografija. Par to jau daudzus

gadus ir stāstījis Latvijas Nākotnes fonds, Ilmārs Mežs, bet šogad, pateicoties tam, ka ekonomika aug diezgan ātri, aktuāls kļūst darbspēka jautājums. Mums ir jāietiek galā ar demografijas jautājumu, kurā ir divas galvenās lietas. Pirmā – iedzīvotāju skaits sarūk, bet vecums palielinās. 2016. gadā, pēc tautas skaitīšanas datiem, Latvijā bija 1,97 miljoni iedzīvotāju, un tas ir par 700 000 jeb 26 procentiem mazāk, salīdzinot ar 1990. gadu, kad Latvijā bija 2,6 miljoni iedzīvotāju. Latvijā iedzīvotāju skaits samazinās vidēji par 74 cilvēkiem dienā. Tas ir svarīgi, jo runa ir par darbaspējīgiem cilvēkiem, kuri strādās, maksās nodokļus, tā uzturot valsts infrastruktūru. Otrā, ne mazāk svarīgā lieta ir urbanizācija – cilvēki aizvien vairāk dodas uz Rīgu un tās apkārtni. Jautājums ir, ko darīt ar mazajām pilsētām, cik tās ir konkurētspējīgas? Piemēram, viena no Latvijas skaistākajām pilsētām Cēsis? Pilsētai ir sava attīstības stratēģija, tā ir viena no tām pilsētām, kas, manuprāt, veiksmīgi ir izmantojusi Eiropas Savienības fondu naudu. Cēsis ir kultūras pilsēta, kurā notiek dažādi sarīkojumi, koncerti. Tajā pašā laikā Cēsis ir savā ziņā izolēta pilsēta no galvaspilsētas Rīgas.

Ko darīt?

Tas, ka vajadzīgas divas stundas, lai nokļūtu Rīgā, patiesībā ir absurdi. Ja būtu attīstīta vilcienu satiksme ar Rīgu, Cēsis būtu kā tās priekšpilsēta. Varētu dzīvot Cēsis un strādāt Rīgā. Transports nav attīstīts, un tad ir tā, ka ir Rīga un ir pilsētiņas, kurās atrodas tāda kā izolācijas situācija. Ir skaidrs, ka tuvākajā laikā Rīga koncentrēs vēl vairāk iedzīvotāju. Rīgā ir lielākas algas, lielākas attīstības iespējas, un mūsu aprēķini rāda, ka Rīgā IKP uz vienu iedzīvotāju ir apmēram tikpat liels kā Lielbritānijā un divreiz lielāks nekā jebkurā reģionālā pilsētā. Tātad mums it kā vajadzētu orientēties uz Rīgas attīstību, bet ir arī skaidrs, ka mēs nevaram ignorēt reģionus un mazās pilsētas. Ko mēs darīsim? Ir jāpieņem lēmums, domājot par nākamo Eiropas Savienības Kohēzijas fondu finansēšanas periodu. Vai mēs turpināsim to stratēģiju, kas ir bijusi līdz šim – sadalām visu mazos projektiņos? Piemēram, uzbūvējam mazā pilsētiņā veloseliņus vai apgaismojumus? Vairāk uzmanība jāpievērš lielākiem projektiem – kā vilcieniem, kas savienotu pilsētiņas ar Rīgu, un tas veicinātu gan cilvēku izvēli dzīvot šajās pilsētiņās, gan palielinātu ekonomisko sasaiti ar galvaspilsētu. Protams, uz šo jautājumu, kā rīkoties, atbildēt ir sarežģīti. Un nav jau tā, ka reģioni ir neveiksmīgi. Piemēram, Liepājā ir labi uzņēmumi, kas nodarbina cilvēkus ražošanā, un skaidrs – ir arī vēl citas pilsētas ar potenciālu ilgtermiņā. Bet šim pilsētām ir potenciāls, jo tām ir ostas, speciālas ekonomiskās zonas.

Ja runājam par darbaspēka trūkumu, vai vajadzētu runāt par tā saucamo strukturālo darbaspēka trūkumu? Ir cilvēki, kuri savas profesijas apguvuši krietni sen, bet tagad tajās ir pārmaiņas

un viņu prasmes vairs neatbilst prasībām. Bezdarbnieku apmācība ilgu laiku piedāvā gandrīz vienu un to pašu, uzņēmumi savukārt negrib apmācīt cilvēkus, kuriem jau ir aptuveni piedesmit. Veidojas lieko cilvēku slānis, un tad daudzi aizbrauc, jo ar “melnajiem darbiem” Latvijā nevar nopelnīt izdzīvošanai. Vai šai problēmai, jūsuprāt, ir kāds risinājums?

Tas bieži ir mājokļu jautājums. Cilvēks var atrast sev piemērotu darbu kādā pilsētā, bet pārcelšanās un noīrējama mājokļa atrašana ir neiespējama lieta, jo pilsētā vienkārši nav izīrējama mājokļu. Rīgā

Daunis Auers: *“IT ir joma, kurā Latvija varētu darboties, kurā algas ir labas. Inženieriem, kuri Latvijā strādā ar digitālajām tehnoloģijām, algas ir tādas pašas kā Zviedrijā. Un tad parādās jautājums, vai darbaspēku vajag ievest no ārzemēm, jo kur lai mēs atrodam tādas speciālistus? Tas ir sarežģīts jautājums – par darbaspēka ieviešanu, un atbildes tam nav.”*

ir brīvi mājokļi, bet cenas ir augstas. Mazpilsētā neko nevar noīrēt, un tā ir nozīmīga problēma, kas ierobežo mobilitāti. Valsts var risināt šo problēmu, ne jau privātais sektors būvēs mājas darbiniekiem. Tas ir ilgtermiņa projekts un, visticamāk, tie varētu būt Eiropas fondi, bet tikai no nākamā plānošanas perioda, no 2021. gada. Bet runājot par darbaspēku, ļoti svarīgi ir saprast, ka nākotne ir digitālais laikmets. Latvijā nav pietiekami daudz IT ekspertu, un runa nav tikai par programmētājiem, bet, piemēram, par mūsdienu inženieriem. IT ir joma, kurā Latvija varētu darboties, kurā algas ir labas. Inženieriem, kuri Latvijā strādā ar digitālajām tehnoloģijām, algas ir tādas pašas kā Zviedrijā. Un tad parādās jautājums, vai darbaspēku vajag ievest no ārzemēm, jo kur lai mēs atrodam tādas speciālistus? Tas ir sarežģīts jautājums – par darbaspēka ieviešanu, un atbildes tam nav.

IT jomā ļoti augstu tiek vērtēta Tartu universitāte Igaunijā, tiek apgalvots, ka Rīgā mācības ir zemākā kvalitātē un savā ziņā vecmodīgas, jo trūkst modernā nākotnes iespēju skatījuma? Vai tiešām tā ir? Kāpēc?

Jūsu sacītajam varētu piekrist, bet iemesls ir viens – pavisam cits finansēšanas modelis augstākajā

izglītībā Igaunijā. Finansējums un augstskolu panākumi ir kā viens pret vienu. Bagātākās augstskolas parasti arī ir labākās. Eiropas bagātākās augstskolas ir Oksforda un Kembridža, pēc tam Londonas, un tās arī ir pirmās TOP vietās. Tāpat arī Amerikā – vispirms ir Hāvarda un Jeila. Igaunijā augstākajai izglītībai visvairāk tērē infrastruktūrai un pasniedzēju algām. Maniem kolēģiem Tartu universitātē ir krietni lielākas algas nekā Latvijas Universitātē, bet darba pienākumu krietni mazāk, proti, viņiem grupās ir mazāk studentu. Un viņi ar tiem var strādāt daudz intensīvāk. Igaunijā nav

sagatavošanu, ir aizvēsturiski. Pretestība bija milzīga! Protestējot studenti un pasniedzēji izgāja ielās. Iedomājieties, kas notiks, ja mēģinās reģionālās augstskolas pievienot augstskolām Rīgā!

Jautājums – politikā griba ir ministram vai Saeimai?

Domāju, ka valdībai ir un Saeimas loma izpildvaras jautājumos ir minimāla. Ja izpildvarai Saeimā ir vairākums, tad tā var rīkoties. Cik gadus bija *Vienotības* valdība, bet lielo reformu īsti nebija.

Ne visi acimredzot bija gatavi riskēt ar savu karjeru politikā...

Premjers jau arī bija gatavs uzņemties atbildību par nodokļu reformu. Bija pētījumi, bija diskusijas, tikšanās ar nozaru pārstāvjiem, viss notika veselu gadu. Es nerunāju par rezultātu, bet notika kustība uz priekšu, un tas ir nozīmīgi.

Vai nav tā, ka nodokļu reformas un darbaspēka jautājumos galvenā loma ir darba devējiem, kam, protams, ir savas intereses, kurās ne vienmēr var vērtēt pozitīvi?

Darba devējiem liela ietekme visā pasaulē, pat Ziemeļvalstīs, jo arodbiedrības samazinās biedru skaits, bet arodbiedrības ir tās, kurās var aizstāvēt darba ņēmēju intereses. Otrs iemesls ir globālizācija – globālā pasaulē darba devējiem ir liela ietekme, jo vienmēr ir risks, ka viņi var aiziet, pārcelties, ja viņiem apstākļi ir vai liekas nelabvēlīgi. Cik tālu ir Igaunijas vai Lietuvas robeža?!

Lielai daļai iedzīvotāju Latvijā ir negatīva attieksme pret darba devējiem, jo tas, ko mēs saucam par “mežonīgo kapitalismu”, pie mums ir pilnā plaukumā.

Piekrītu, bet viens efekts, ko varētu dot demografiskā krīze, ir tas, ka darba devējs maina savu attieksmi pret darbiniekiem. Piemēram, Ulza Pīlēja birojs Liepājā ir piemērs attieksmei pret darbiniekiem, cilvēki vairs neiet prom, jo darba apstākļi un algas ir ļoti labas. Liepājā darbiniekiem ir uzbūvētas pilnībā iekārtotas dzīvokļu mājas. Domāju, ka aizvien vairāk uzņēmēju būs spiesti mainīt savu attieksmi.

Vai tas nozīmē, ka šobrīd valdībai nevajadzētu dot brīvu zaļo gaismu viesstrādniekiem?

Šajā jautājumā jābūt stratēģijai, ir jāzina, kurās nozarēs ir deficīts, un jācenšas maksimāli daudz vajadzīgo speciālistu tomēr atrast Latvijā. Ceļš uz “gudro migrāciju” ir ceļš uz izglītības eksportu. 2016. gadā Latvijā bija 6300 ārvalstu studentu. Cilvēki, kuri ir ieguvuši izglītību, zina valodu un jau pazīst kultūru, būtu labs papildinājums Latvijas darba tirgū. Liela daļa, protams, atgriezīsies savās mājās vai dosies tālāk uz citām Eiropas valstīm, bet viena daļa varētu palikt.

Mēs pārrunājam tikai daļu to izaicinājumu, ar kuriem Latvija saskaras un saskarsies, bet ir skaidrs, ka viegli nebūs un ka nākotne tomēr ir atkarīga no tā, cik saprātīgi spēsim pieņemt lēmumus. Vai, jūsuprāt, mums tas izdosies?

Es esmu optimists, vienmēr cenšos tāds būt.

VITA DIĶE

Skaties uz saviem labajiem darbiem kā uz dārgakmeņiem, kurus esi dzīvē ieguvusi. Tie ir tava mūža atalgojums. (P. Donovs)

Sadarbība ar ziedotājiem no Anglijas, Zviedrijas, Vācijas un Dānijas ilgst jau piecpadsmit gadus – kopējā saziēdotā summa ir 1 886 333 EUR. 2017./2018. mācību gadā Nodibinājums "Vitolu fonds" administrē 658 stipendijas. Ziedotāji no Eiropas valstīm dibinājuši 32 stipendijas.

Esam pateicīgi par ziedotāju izrādīto uzticību, dibinot stipendijas. Tas ir apliecinājums mūsu darba svarīgumam un to, ka ārvalstu latviešu atbalsts ir neizsīkstošs.

Valdemāra Ruļļa stipendija šogad atbalstu sniedz pieciem jauniešiem no visiem Latvijas novadiem. Stipendiāti studē farmāciju, ekonomiku, valodniecību. Stipendiju pārvalda Uldis Reveliņš.

Vēlta Skultānes piemiņas stipendija šogad atbalsta divas baltu filoloģijas studentes: Zani Gruduli un Jekaterinu Kavecku. Stipendiju pārvalda Vieda Skultāns-Šellija.

Metas un Jāņa Ūdru piemiņas stipendija novēlta latviešu valodas un literatūras studentiem. Šogad stipendiātu vidū ir Elza Ozola un Diāna Polgina, kuŗas ir centīgas un mērķtiecīgas studentes. Stipendiju pārvalda ziedotāja dēls Jānis Ūdris.

Ikkatra tikšanās Vitolu fondā ir svētki. Tas ir jaunas draudzības sākums starp ziedotāju un stipendiātu, rodas atbildība un izpratne par nesavtīgo ziedotāju darbu. Šī mijiedarbība, bijušā stipendiāta Edvīna Danovska vārdiem, raksturota kā avots: "Atjaunošanās avoti var būt dažādi, un viens no tiem ir citu cilvēku dzīvesprieks, centība, gādība par citiem, godprātīgums un izturība. Brīnišķīgi, ka katrs cilvēks var būt gan šā avota patērētājs, gan radītājs. Lai katrs, kam tas vajadzīgs, no šā avota smēļ un dāsnī to piedāvā citiem!"

Februārī ziedotāja Biruta Heistere kopā ar meitu Lia Heisteri iepriecināja 62 fonda stipendiātus, dāvinot biļetes uz baletu "Pērs Gints". Stipendiāte Linda Miķelsonne pēc baleta rakstīja: "Manuprāt, lai atjaunotu enerģijas rezerves, kas nosalušas vai nogrimušas darbos, nav labāka veida kā krāšņs un emocijām bagātīgs baleta apmeklējums. No mirkļa, kad tiek pacelts priekšskars, līdz gaismu iedegšanai mēs esam pavisam citā pasaulē. Pasaulē, kuŗā ir liela un nesavtīga mīlestība, sevis meklējumi un – galvenais – tiek sniegta atbilde uz jautājumu – kā man būt? Reizēm ir nepieciešams kādu palaist pasaulē, lai gaidītu mājās, un arī atcerēties, ka var būt tā, ka karaļi mēs varam būt tikai starp trakajiem. Katru reizi, kad šķiet, ka pasaulē ir par maz patiesu cilvēku, par maz mīlestības un par maz gaismas, der atcerēties, ka mūs, studentus, neviens tā nemil kā mūs ziedotāji. Atliek šobrīd ļaut mīlēt sevi, lai reiz tāpat savu siltumu varētu dāvēt kādam citam."

Februārī fondu apciemoja ziedotāja Inese Auziņa-Smita no Anglijas. Tikšanās laikā ziedotāja vēstīja par aktuālāko Anglijā. Šogad Anglijas Latviešu izglītības

fonds mainīja nosaukumu uz Latviešu Izglītības fonds Lielbritānijā. Pateicoties **Ineses Auziņas-Smitas un Rodžera Smita stipendijai**, studijas LU Ekonomikas fakultātē turpina Ainārs Mirkšs, bet ar **Latviešu Izglītības fonda Lielbritānijā stipendiju** Lina Lontone studē tiesību zinātni.

Svētku noskaņās, atzīmējot Otro Lieldienu rītu, ziedotājs Aivars Sinka tikās ar stipendiāti, Rīgas Ekonomikas augstskolas studenti Antru Vietnieci. Ziedotāji **Aivars Sinka un Pēteris Pētersons** 2010. gadā dibināja savu 50 gadu jubilejas stipendiju un pēc tam izlēma šo stipendiju turpināt paši. Stipendiāte Antra Vietniece par tikšanās rakstīja: "Sarunājoties mēs spriedām par nākotnes plāniem, politiku, dzīvi ārzemēs, Latvijas un Lielbritānijas attiecībām utt. Uzzi-

DV fonda viesnīcas "Radi un Draugi" vadība: Margarita Platace (4. no kreisās), Ilze Grickus, Pāvils Misiņš un Māris Slokenbergs kopā ar stipendiātiem

Aivars Sinka un Antra Vietniece

not, kā viņš velta laiku labdarībai un rūpējas par Anglijas Daugavas Vanagu fondu, man radās pārdomas – ko es varētu darīt Latvijas labā?"

Martā **Anglijas Daugavas Vanagu fonda** valdes pārstāvji aicināja stipendiātus uz viesmīlīgajām viesnīcas **Radi un Draugi** telpām. Kopš 2004. gada, kad tika uzsākta sadarbība ar Anglijas Daugavas Vanagu fondu, atbalstu saņēmuši 179 stipendiāti, no kuŗiem patlaban studē 5 jaunieši.

Vitolu fonda 2017. gada stipendijas no Zviedrijas: **Elfrīdas un Jāņa Rutku fonda, Zviedrijas un Latvijas Rotary fonda, Annas Pāvulānes piemiņas un Viļņa Viktora Šveics, Intas Āboliņš stipendijas.**

Viļņa Viktora Šveics stipendiju dibināja Sarmīte Andersone-Šveice. Ik gadu viņa tiekas ar saviem stipendiātiem. Ziedotāja uzskata, ka svarīgi ir atbalstīt ne tikai Latvijas augstskolās studējošos, bet arī jauniešus, kuŗi izvēlējušies apgūt profesionālo vidējo izglītību citās akreditētās izglītības programmās. Tādēļ papildus trīs stipendijām augstskolās studējošajiem Sarmīte Andersone-Šveice dibināja vēl divas stipendijas. Dana Ivanova apgūst apģērba dizainu, lai pēc tam strādātu par šuvēju, savukārt Roberts Derjusevs mācās par mēbeļu modelētāju. Sarmīte Andersone-Šveice šogad atbalsta piecus jauniešus.

2014. gadā ziedotāja no Zviedrijas vērsās fondā ar vēlmi dibināt stipendiju. Pagājušā gada nogalē, pārdodot savu zemi Alojās novadā, Inta Āboliņš visus ieņēmumus ziedoja stipendijām, kuŗas novēlētā Alojās novada jauniešiem. Šogad Intas Āboliņš stipendijas saņēmējs Kārlis Jūrgis Šļaukstīņš uzsāka studijas Rīgas Techniskās universitātes "Industriālais dizains" studiju programmā.

Elfrīdas un Jāņa Rutku fonda stipendija šogad atbalsta Laumu Elzu Miezīti, kas turpina studijas Ģeografijas fakultātē. Fonda valdes priekšsēdis Māris Slokenbergs ar rūpību seko esošo un bijušo stipendiātu gaitām. Kopš 2004. gada sadarbībā ar Vitolu fondu Elfrīdas un Jāņa Rutku fonds ziedojis 114 620 eiro, piešķirtas 68 stipendijas.

Zviedrijas un Latvijas Rotary fonda atbalsta topošo farmaceiti Paulu Liepiņu. Stipendiāte piedalījās Rīgas Hanzas Rotary kluba rīkotajās pusdienās, kas pulcēja arī pārējos organizācijas stipendiātus.

Annas Pāvulānes piemiņas stipendija ir novēlota topošajai medīķei Magdalēnai Mudulei no Ligatnes. Pateicības vēstulē stipendijas dibinātājam Ausmai Pāvulānei viņa raksta: "Paldies par Jūsu ieguldījumu Latvijas un manas izglītības celšanā, jo izglītība ir visu jomu stūrakmens!"

Vitolu fonda 2017. gada stipen-

Sarmīte Andersone Sveis ar stipendiāti

dijas no Vācijas: **Mācītāja Dr. Imanta Alkšņa, Dr. Emīla Osis un Daces Muriks-Osis un Veras Diwisch stipendijas.**

Imanta Alkšņa dzimtu raksturo īstens patriotisms un Tēvzemes mīlestība. Šogad ar **Mācītāja Dr. Imanta Alkšņa stipendiju** pēdējo studiju gadu politikas zinātņu studiju programmā uzsāka Ieva Briede.

Dr. Emīla Osis un Daces Muriks-Osis stipendija novēlta topošajiem vēsturniekiem, un priekšroka tiek dota jauniešiem no Latgales. Šogad ar stipendijas atbalstu vēstures fakultātē studijas uzsāka Emanuels Fadejevs un Renāte Ķeire. Stipendiāte Renāte Ķeire savā pateicības vēstulē rakstīja: "Vēsture ir mana sirdslieta, tādēļ vēlos padziļināt savas zināšanas, mācoties augstskolā. Manuprāt, vēsture nav tikai fakts un gadskaitļu iekalšana, bet gan vēsturisko notikumu izprašana un cēloņsakarību meklēšana. Paldies, ka dodiet man iespēju iegūt izglītību!"

Vera Diwisch aizgāja mūžībā 2016. gadā. Viņas dibināto stipendiju šogad saņem medicīnas studente Nadīna Bērtulsone. Veras kundzes vēlējums bija: "Lai Latvijas jaunatne tiešām sēj sēklu tīrumā un lai nes bagātus augļus Latvijai!" Stipendiāte Nadīna Bēr-

tulsone ziedotājas vēlējumu nes savā sirdī.

No Dānijas ziedotājs **Kārlis Livkišs** šogad atbalsta stipendiāti Lindu Madelāni, kuŗa studē Datorsistēmu studiju programmā. Pateicības vēstulē ziedotājam viņa raksta: "Esmu ļoti pateicīga, ka esmu saņēmusi Jūsu stipendiju, jo tā man palīdzēs segt izdevumus, kas saistīti ar dzīvošanu un mācīšanos Rīgā. Apsolu, ka no visa spēka centīšos, lai to attaisnotu jūsu uzticību. Liels paldies!"

Piecpadsmit gadu laikā izskoloti aptuveni 2 900 jaunieši, kuŗi sirdī nes reiz saņemto atbalstu no ziedotājiem. Daudzi stipendiāti ir atgriezušies kā ziedotāji – šogad bijušais Zvejnieku ģimenes stipendiāts Edgars Poļanskis dibināja savu stipendiju. Viņš strādā par otro sekretāru politiskos un konsulāros jautājumos Latvijas Republikas vēstniecībā Ēģiptes Arabu Republikā un nu atgriezies, lai istenotu fonda mato: "Ar izglītību dzīvē sasniegt tādu līmeni, lai varētu palīdzēt citiem." Fonda vēlējumu palīdz īstenot arī visi 260 **Draugu stipendijas** ziedotāji, ar kuŗu palīdzību saziēdota 12 stipendijas.

Vitolu fondam ir pamatots iemesls lepoties gan ar saviem ziedotājiem, gan stipendiātiem.

DAINIS MJARTĀNS

Ražīgs gads Pasaulē latviešu mākslas centrā Cēsīs

Pasaules latviešu mākslas centrs (PLMC) 2017. gada pavasarī apmeklētājiem pavēra durvis uz trimdā tapušu ainavu pasauli. Izstāde bija savdabīga latviešu pēckara emigrācijas ģeogrāfiskas izkriesmes dokumentācija. Mākslinieki pārstāvēja dažādu pakāpju abstrakciju iztēli. No Arktikas aisbergiem līdz Austrālijas mežiem diasporas ainavas ietvēra reālistiskus attēlojumus un brīvi ekspresionistisku pieeju. Pirmo reizi Cēsīs tika izstādīti ASV dzīvojošā latviešu mākslinieka Viestarta Aistara akvareļi. Tehniski neparastie Valdas Oestreicher (Kanāda) *Ipad* zīmējumi, kas tapuši Griekijā, Sicīlijā u. c. Apmeklētāji varēja iepazīties ar Ulda Ābola, Lidijas Mednes, Lolitas *Skye-Lark* (Austrālija), Jāņa Zuntaka, Anšlava Egliša, Leldes Vinters-Ore, Sigismunda Vidberga, Raimonda Slaidiņa, Arnolda Treiberģa, Kārļa Rekevice, Fridriha Milta (ASV), Valdas Zobens (Kanāda) un vairāku citu mākslinieku darbiem.

PLMC ceļojošā izstāde šogad sasniedza Varakļānu novada muzeju, kas mājā savulaik greznajā Borhu dzimtas pilī. Pirmo reizi šajā senču dzimtenē atgriezās Čikāgas latviešu mākslinieku iedvesmotājs Jānis Strods. Strods Varakļānu pusē ir daudz, un no teikti kāds no izstādes apmeklētājiem bija mākslinieka radnieks, iespējams, to pat nenotaušot. Izstādē bija apskatāms viens no pirmajiem prof. Augusta Annusa emigrācijā Vācijā tapušajiem darbiem, kā arī Jāņa Kalmītes, Ģirta Puriņa, Volde-māra Avena, Annas Hagen-Annusa, (ASV), Ritas Grendzes, Jāņa Annusa (Vācija), Niklāva Strunkes (Zviedrija), Māra Raudziņa, Jāņa Šēnberga (Austrālija) u.c. mākslinieku darbi no PLMC kolekcijas.

Laikā, kad tautieši Ziemeļamerikā pulcējās ASV Vispārējos latviešu dziesmu svētkos Balti-

Nodibinājuma "Pasaulē latviešu mākslas centrs" pārstāvji. No kreisās: Anda Sīpoliņa (Kanāda), Lelde Kalmīte (ASV), Dainis Mjartāns (Latvija), Guna Mundheima (ASV)

morā, kur notika mūsu atbalsta organizācijas "Pasaulē latviešu mākslas savienība" vēltīts pasākums, PLMC izstāžu zālēs Cēsīs durvis vēra plaša diasporas latviešu mākslas izstāde "Ar Latvijas vārdu pasaules telpā", kas tika izveidota VKKF Latvijas *Simtgades* mērķprogrammā. PLMC jaunās kolekcijas kodolu veidoja vairāku tādu mākslinieku darbi, kas plašākai publikai Latvijā nav pazīstami, kā, piemēram, Ņujorkas mākslinieks Rolands Kaņeps, mūžīgais sava ceļa gājējs no Kalifornijas Voldemārs Dārnīks. Savukārt Zigfrida Sapieša (Skotija) daiļradi atklāja milzīgi koka cilindri, kurus papildināja keramikas skulptūras.

PLMC mecenāte Anda Sīpoliņa (Kanāda) norāda, ka liels ir bijis viņas tēva Leopolda nopelns,

savulaik iegādājoties Trimdas latviešu mākslinieku darbus, kas tagad nogādāti Latvijā, arī ar Klāva Sīpoliņa fonda kolekciju varēs iepazīties apmeklētāji Cēsīs, kā arī cituviet Latvijā, uz kuriem dosies ceļojošās izstādes.

Jāpiezīmē, ka šogad PLMC izstāžu apmeklētāju vidū varēja vērot lielāku dažādu izglītības darbinieku un apvienību ieinteresētību mūsu darbā. PLMC ekspozīciju apmeklēja un dažādas sadarbības formas ar mums iepazīna Saulkrastu, Sējas, Cēsu novada mūzikas un mākslas skolu pedagogu grupas, sešdesmit diasporas latviešu skolu pedagogi. Cēsu Mākslas skolas izlaidums un absolventu darbu izstāde notika PLMC telpās. Savukārt mūsu pagalmā notika "Koka dienas", "Kultūras dienas"

Galerija atvērta no trešdienas līdz svētdienai 11:00-17:00
Opening hours: Wednesday to Sunday 11:00 – 17:00

pasākumi, un, protams, mēs iesaistījāmies Cēsu pilsētas svētku norisē.

Paldies visiem atbalstītājiem, Valsts Kultūrkapitāla fondam (VKKF), Amerikas latviešu apvienības (ALA) Kultūras fondam, Kanādas latviešu mākslinieku vienībai *Latvis*, Kultūras ministrijai, mecenātiem un ziedotājiem visā plašajā pasaulē, kā arī mūsu nesavtīgajiem palīgiem Cēsīs. Visiem, kas izprot PLMC nozīmi un misiju! It īpaši PLMC vēlas pateikties māksliniekam Vilnim Strazdiņam (Kanāda) par 25 000 ASV dolaru lielo ziedojumu, kas ir milzīgs ieguldījums centra darbības tālākajai nodrošināšanai.

2017. gads bija bagātīgs ar jaunieģuvumiem, bagātīgs ar lieliskajām ekspozīcijām galerijas abās zālēs, bagātīgs ar apmeklētāju pateicības vārdiem viesu grāmātā un arī ar vairākiem pasākumiem PLMC: "Prieks par atkal redzēšanos Ar Zigfrīdu Sapieti, kuŗa izstādi kūrēju Arzemju mākslas muzejā. Brīnišķīgs cilvēks, neparasta personība, oriģināla domāšana. Man saglabājusies filma, kuŗu uzņēma Smildziņa un Rēdlihs par izstādes norisi ar mākslinieka komentāriem. Priecāšos dalīties atmiņās. Arī gaidīšu Rolanda Kaņepa izstādi. Bija laime tikties arī ar šo ASV dzīvojošo mākslas tīrradni. Paldies visiem darba darītājiem." Vita Ozoliņa. Mākslas muzejs *Rīgas Birža*.

"Ilgu un veiksmīgu darbošanos Pasaulē latviešu Mākslas centram – brīnišķīgajai izstāžu telpai un izstāžu kompleksam un ap-

brīnojami pašai aizlēdzīgajiem rūķiem un "rūķītēm", kuŗām tiešām latviešu māksla rūp un ir mīla!!! Vissirsnīgākais paldies par visu, ko šajā namā varam gūt, lai sevi bagātinātu!" Eleonora Šturma no Ņujorkas

"Šī galerija ir kā slepenas durvis uz kaut kādu paralēlo latviešu pasauli – pilnu noslēpumiem un jauniem atklājumiem. Paldies!" Valdis Ābols ar ģimeni, Jūrmala

"Liels paldies par dāvanu Latvijai. Interesanti un patīkami bija redzēt muzeju, par ko tika gadiem runāts, plānots un beidzot šeit tas ir piepildījies!" Andris un Ināra Rogainis, ASV

IECERES 2018. GADĀ

Nākamgad PLMC plāno par godu Latvijas Simtgadei rīkot izstādi "Māksla nešķir, māksla vieno", tā paredzēta kā vērienīgs izstāžu projekts, kas apvienos māksliniekus no visas pasaules. Diasporas mākslinieks izstādīs savu darbu kopā ar vienu Latvijas mākslinieka darbu, pēc savas izvēles. Izstādes atklāšana tiek plānota 2018. gada 16. jūnijā. Ceļojošā izstāde nākamgad dosies uz Rīgu, kur vasaras nogalē atrestaurētajā VEF Kultūras namā pilsētas viesi un rīdzinieki tiks aicināti gūt ieskatu PLMC diasporas mākslas kolekcijā. Savukārt jau maijā PLMC telpās Cēsīs sadarbībā ar biedrību "Latvieši pasaulē – muzejs un pētniecības centrs" plānojam izstādīt astoņus metrus garo "Stāstu segu".

Pateicoties Andas Sīpoliņas (Kanāda) iniciatīvai un finansiālajam atbalstam 2018. gadā plānojam pabeigt PLMC kolekcijas datu bāzes izveidi atbilstoši muzeju prasībām. Pēc Gunas Mundheimas (ASV) ierosmes aicinām diasporas latviešu māksliniekus arī 2018. gadā izmantot savām radošajām iecerēm mākslinieku rezidences telpas, kas atrodas tajā pašā ēkā, kur abas PLMC izstāžu zāles.

Valdis Labinskis – sabiedriskais darbinieks ar lielo burtu

DAINIS MJARTĀNS

Valdis Labinskis dzimis pirms sešdesmit gadiem Sibīrijā, laikā, kad viņa vecāki atradās izsūtījumā. Valda Labinska tēvs Vitālijs bija latvietis, Kalupes aizsargu nodaļas priekšnieks, bet māte – vāciete. Pateicoties tam, ģimenei padomju laikos bija iespēja emigrēt uz Vāciju, kur Minsteres latviešu ģimnazijā iesākās Valda darbība sabiedriskajā laukā un žurnālistikā, ieņemot vadošos amatus Eiropas latviešu jaunatnes apvienībā, latviešu katoļu studentu un akademiķu apvienībā "Dzintars" u.c. trimdas latviešu organizācijās.

Minsteres un Minhenes universitātē studēja vēsture, bet 1982. gadā pēc latgaliešu grāmatizdevēja V. Lōča uzaicināju-

ma sāka strādāt "Radio Brīvā Eiropa" latviešu redakcijā, vairākus gadus pildot radiatoraizdevuma "Latgales bolsš" redaktora pienākumus. Darbs radiostacijā aizritēja līdz pat 2003. gadam, saņemot ASV prezidenta Bila Klintona un Čehijas prezidenta Vac-lava Havela pateicību par paveikto darbu.

Atgriežoties Latvijā, Valdis piedalījās loloto sapni izveidot Latgalē reģionālu radiostaciju "Latgales radio", kas vairākus gadus faktiski pildīja sabiedriskā radio funkcijas Latgalē, piesaistīja un apmācīja virkni jaunās paaudzes žurnālistu, lika pamatus latgaliešu populārās mūzikas attīstībai. Diemžēl "Latgales radio" lomu mediju telpas stiprināšanā

nenovērtēja tā laika valsts mediju politikas veidotāji, ne arī politiķi. Ja radiostacijai laika posmā no 2005. līdz 2009. gadam būtu pieejams valsts atbalsts, kādu mūsdienās saņem vietējā satura veidotāji Latgalē, radiostācijas ilgtspēja būtu nodrošināta. Gūtā pieredze, strādājot "Radio Brīvā Eiropa" un "Latgales radio", noder, Valdim vairāku gadu garumā darbojoties Nacionālās elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomes konsultatīvajā padomē, kuŗas uzdevums ir nodrošināt sabiedrības līdzdalību Latvijas TV un Latvijas Radio sabiedriskā pasūtījuma un nozares attīstības nacionālās stratēģijas izstrādāšanā.

Jersikas pagastā, Daugavas

krastā, uzcelta māja un izaudzināts prāvs bērnu pulks. Kopīgi ar dzīvesbiedri Žannu Livānos izveidots medicīnas centrs "Saulē". 2011. gadā Valdis bija aktīvu Latgales ļaužu kopāsau-cējs ar mērķi izveidot Žatlera reformu partijas Latgales vēlēšanu apgabala sarakstu.

Valdis ir aktīvi iesaistījies Latgales sabiedriskajā dzīvē un darbojas vairākas sabiedriskās organizācijās. Pašlaik viņš ir arī vietējās katoļu draudzes priekšnieks Jersikā, kā arī Livānu novada domes deputāts, ievēlēts no Latvijas Reģionu apvienības. Novēlēsim Valdim Labinskim sešdesmitajā dzimšanas dienā ražīgu darbu Latgales un Latvijas labā.

OKUPĀCIJAS MŪZEJA GARIŅŠ STĀSTA

2. 0 – 1 – 10 000 – 100 000 – 1 000 000 – 10 000 000

Pat man – gariņam aizraujas elpa, domājot par to, kā Latvijas Okupācijas muzejs audzis pirmajos 25 gados. Esmu mazliet ieskatījies skaitļos – apreibinoši!

Jāsāk no nulles. Iesākumā nebija nekā. Ar neko jāsāk visi salīdzinājumi. Pirmām kārtām – cilvēki. Vispirms nāca viens ar savu ideju, tad divi, trīs, daudzi. Ir apbrīnojami, cik ātri Mūzeja ideja apgāroja citus. Profesors Paulis Lazda to izstāstīja Gundegai Michelei, Rūsiņam Albertiņam, Richardam Pētersonam, Annai Zoldnerei, citiem un citi – cits citam, trimdas un Latvijas cilvēkiem. Dibinātāji bija vienpadsmit, bet drīz vien to bija desmiti, simti.

Nodibināja Okupācijas muzeja fondu, kam gan sākumā nekādu līdzekļu nebija. Atkal – nulle. Bet ideja bija tik laba, ka tai atradās atbalstītāji, kas bija gatavi ziedot. Ziedotāju datu baze ir fantastiska. Atradu, ka pirmie ziedotāji bija Vija Muzikante, Biruta un Dzintars Abuli. Trešais – Latviešu fonds. Pamazām krājās santīmi, lati, dolari, vēlāk eiro. Pats noturīgākais ziedotājs, Pasaules brīvo latviešu apvienība (PBLA), kopš 1993. gada saziedojis 316 240 eiro! Ziedotāju skaits ir 6683, bet tā kā daudzi ir kopziedojumi, droši vien šis skaitlis ir krietni lielāks.

1993. gads. Kuŗš būs pirmais apmeklētājs? // Foto: No mūzeja archīva

Vai sanāks 10 000? Vēl jau ir iespēja pievienoties. Domāju – sanāks gan. Bet kopsumma, to varu teikt droši, drīz vien sasniegs 10 000 000 eiro. Desmit miljoni! Man pašam pie sirds viens ziedojums 2006. gadā, kas bija pats lielākais līdz tam – apaļi 100 000 lati, ko mūzejam nodeva anonīma ziedotāja skolotāju Volde-māra un Annas Riekstu piemiņai. Mūzeja Nākotnes namā par daļu no tā iekārtos telpas skolēnu nodarbībām.

Vēl viena nulle. Mūzejam vajag telpas, vajag eksponātus, vajag iekārtas. Kur ņemt? Bet ideja spārnoja. Atrada telpas bijušajā

Sarkano strēlnieku mūzejā, kas arī kļuva par manām mājām. Tur nu sāka iekārtot pirmo izstādi par pirmo padomju okupāciju 1940./41. gadā. Prātoja, plānoja, zāģēja, nagloja, līmēja, zīmēja, rakstīja – galvenokārt paši savām galvām un rokām. Sibīriju izdzīvojušie dalījās savos stāstos, ļāva lietot piemiņas lietas izstādei. Un izstāde tapa. Kā brīnums. No nekā.

Tas viss aizrāva arī mani. Es klusi un neredzami rosījos līdzī. Varbūt pat piepalīdzēju. Tā atceros, kā vērtēja mākslinieka Alda Aleka Mūzeja logo skices. Varbūt tāpēc, ka biju klāt, izvēlējās tieši to, kas man patika vislabāk. Arī

gariņi apgāro. Un tā Mūzejam nu bija ne tikai pirmā izstāde, bet arī savs logo. Tas kalpojīs nu jau 25 gadus. To atpazīst. Prasa: kas tas ir? Melns karogs? Nolauzti koku stumbri? Divas ēnas ar gaismas staru vidū? Viens ir skaidrs – tas ir Latvijas Okupācijas muzejs.

Un tā no nekā bija tapis šis Mūzejs, kas 1993. gada 1. jūlijā vēra smagās durvis ar latviešu

strēlnieku durkļiem un gaidīja. Iesākumā, protams, kāds te ienāca pirmais. Bet pat man nav atmiņā, kuŗš tas bija. Taču 2011. gadā durvis vēra miljonais apmeklētājs – krievu puisis pa ceļam no Izraēlas uz Maskavu, pavisam nejauši. To atceros. Uz otru miljonu gan vēl jāgaida, bet tas nāks, un es būšu klāt, kad tas notiks. Apsolu.

KUR ZIEDOT LATVIJAS OKUPĀCIJAS MŪZEJAM

ASV. Čeki rakstāmi OMFA (ja vajag, ar ziedojuma mērķa norādi) un sūtāmi Ilze Resnis, 10930 Nollwood Drive, Chardon, OH 44024. Ziedotāji saņem kvītis nodokļu atlaidēm. Ziedojot ar kredītkarti, lietojiet OMFA "PayPal" adresi paypal@omfa-usa.org. E-pasts saziņai ilze48@yahoo.com

KANADA. Čeki rakstāmi LRDF (Latvian Relief and Development Fund) ar atzīmi "Okupācijas muzejam" (ja vajag, arī ar mērķa norādi) un sūtāmi: Dagnija Staško, 16 Elterwater Ave, Nepean, ON K2H5J2. Ziedotāji saņem kvītis nodokļu atlaidēm. E-pasts saziņai dagnijast@gmail.com

AUSTRĀLIJA. Čeki rakstāmi (ja vajag, ar mērķa norādi) un sūtāmi mūzeja pārstāvei: Ināra Graudiņa, 141 Darley Road, Randwick, NSW 2031. E-pasts saziņai graudinsiv@bigpond.com

LIELBRITANIJA. Čeki rakstāmi un ar mērķa norādi sūtāmi mūzeja pārstāvei: Inese A. Smith, 36 Fairmount Drive, Loughborough, LE11 3JR; vai ar mērķa norādi "Latvian Educational Foundation", Catthorpe Manor, Catthorpe, Leicestershire LE17 6DF. E-pasts saziņai inese.auzinasmita@gmail.com

Ar ziedojumu nodrošināts publicitātes projekts

ĪSZIŅAS

Rīgā, Daugavpilī, Siguldā, Valmierā, Smiltēnē, Cēsīs, Ventspilī, Liepājā un Kuldīgā 17. janvārī – vēsturiskās leģendas "Nameja gre-dzens" pirmizrāde. *Valmiermuižas alus* darītavā (saimnieks Aigars Ruņģis) par godu šim lielajam notikumam izbrūvēts īpašs tumšais medalus "Namejs", kur izmantots Latvijā ievāktais bišu medus. Medalus ir seno latviešu godu dzēriens. Alusdarītava turpmāk ziedos trīs centus no katras iegādātās "Nameja" alus pudeles, lai atbalstītu Latvijas kino.

Latvijas Nacionālais kultūras centrs (LNKC) 10. janvārī izsludināja **2018. gada pieteikumu pieņemšanu Nemateriālā kultūras mantojuma sarakstam**, kuŗus gaidīs līdz **29. jūnijam**. Pieteikuma anketa <http://www.lnkc.gov.lv>.

No Daugavpils uz Viļņu 13. janvārī sāka kursēt Lietuvas valsts dzelzceļa uzņēmuma *Lietuvos geležinkeliai* pasažieru vilciens. Līdz šim tā galastacija bija tikai līdz Turmantas stacijai pie Latvijas robežas (15 km no Daugavpils), no kurienes uz Viļņu sešas reizes dienā kursē dīzelvilcieni. Lietuviem tas dos iespēju apskatīt Latvijas otru lielāko pilsētu Daugavpili.

Latviešu uzņēmēji ar preču zīmi top! Ķekavas pagasta Valdlaucos atvēruši pirmo šāgada veikalu, tā radot 20 jaunas darbavietas. *top!* ir lielākais Latvijas uzņēmējiem piederošais veikalu tīkls, kā arī trešais lielākais mazumtirdzniecības tīkls Latvijā. Ar preču zīmi "top!" Latvijā šobrīd darbojas 272 pārtikas veikali.

Aizputei – 640! Ievērojama kā bijusi Kurzemes bīskapijas domkapitula mītnes vieta, autonomā Piltenes apgabala galvaspilsēta un tūristu iecienīta vieta – ar Vecpilsētas koka apbūvi, Livonijas ordeņa pilsdrupām, 110 gadus seno Akmens tiltu, kuŗa margas financēja Kazdangas barons K. fon Manteifels.

Dabas parku Tērvetē (1200 ha) pērn apmeklējuši 146 500 tūristu, un tas kļuvis par vienu no iecienītākajiem tūrisma objektiem Latvijā un Baltijā. Ārvalstu tūristi no Lietuvas, Vācijas, ASV, Dienvidkorejas, Filipīnām, Krievijas un citām vietām ir bijuši 40 % no kopējā apmeklētāju skaita.

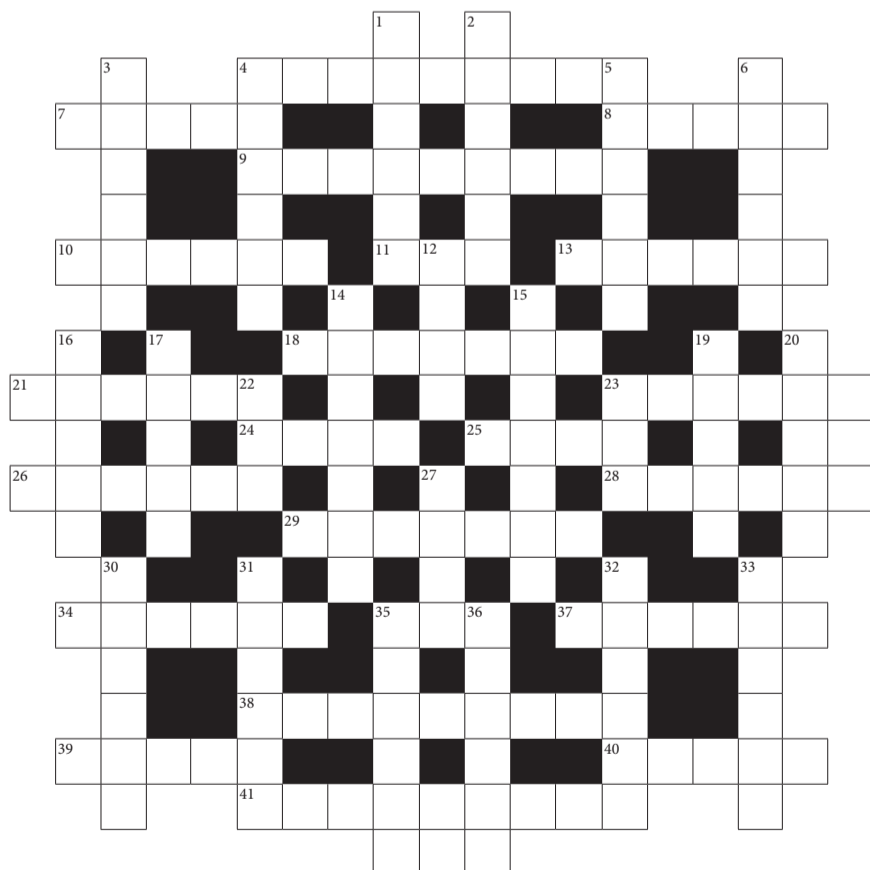
Daugavpils pilsētas domes delegācija apmeklēja sadraudzības pilsētu Ķīnā – Harbinu. Draudzības pili viesus no Latvijas uzņēma Harbinas mērs Sun Sibīņu. Šogad apriņ 15 gadu abu pušu sadarbībai. Tikšanās laikā tika parakstīts sadarbības līgums starp Harbinas medicīnas universitāti un Daugavpils Medicīnas kolledžu.

Rēzeknes Tehnoloģiju akadēmijas vēsturiskajā ēkā 27. janvārī notiks Jaunsardzes reģionālo orientēšanās sacensību telpā 1.posms. Jaunsargiem tā būs lieliska iespēja trenēt atmiņu, loģisko domāšanu, izveicību, kā arī iepazīt orientēšanās sportu jaunā veidā. Informācija: <http://telpuorientesanas.lv/jic/>

Īsziņas sagatavojusi Valija Berkina

Sastādījis KĀRLIS PĒTERSONS

KRUSTVĀRDU MĪKLA

nauts (1933-1990). 6. Daudzkausu ekskavators. 12. Somu rakstnieks (1834-1872). 14. Hermētiska kabīne, kamera. 15. Kukaiņi. 16. Infekcijas slimība. 17. Itāliešu dzejnieks (1265-1321). 19. Aiviekstes pieteka. 20. Mal-las daudzuma mērvienība. 22. Viena no lielākajām pasaules upēm. 23. Amazones pieteka. 27. Sievietes vārds (decembris). 30. Agrāk nau-das vienība Spānijā. 31. Vī-riešu svinību svārki. 32. Karpu dzimtas zivs. 33. Latviešu svarcēlājs (1894-1919). 35. Folkloras sacerē-jums. 36. Amerikāņu rakst-niece (1874-1946).

Krustvārdu mīklas (BL Nr. 01) atrisinājums

Līmeniski. 7. Panaceja. 8. Altamira. 10. Sijas. 11. Fars. 12. Citadeles. 16. Ķe-meri. 19. Pokers. 20. Spun-des. 21. Velss. 22. Sīlis. 23. Tātri. 24. Balsa. 25. Ikona. 28. Grotā. 30. Egretes. 31.

Tirole. 32. Azāids. 36. Aiviekste. 40. Ilona. 41. Notas. 42. Aksiomas. 43. Negatava.

Stateniski. 1. Untas. 2. "Ceplis". 3. Laika. 4. Malme. 5. Stutes. 6. Liras. 7. Prince. 9. Aisbergi. 13. Diāna. 14. Frīstails. 15. Kok-sagīzs. 17. Sparīgi. 18. Debates. 26. Krimulda. 27. Berne. 29. "Tadenava". 33. Tikums. 34. Steiga. 35. Anīss. 37. Ibīss. 38. Karno. 39. Kojas.

Līmeniski. 4. Ienākums no ak-cijas tās īpašniekam. 7. Sporta veids. 8. Stabi zvejas tīklu žāvēša-nai. 9. Valsts galvaspilsēta Eiropā. 10. Izdevniecība Rīgā. 11. R. Eze-ras romāns. 13. Kurvjiežu dzim-tas augš. 18. Apdzīvota vieta Aiz-putes novadā. 21. Valsts galvas-pilsēta Rietumāfrikā. 23. F. Dos-tojevskā romāns. 24. Vīriešu balss. 25. Dzeltzeme. 26. Bikla. 28. Valsts Eiropā. 29. Debess

ķermenis. 34. Puspērtiķi. 35. Atteikšanās no izspēles kārsu spēlēs. 37. Rubiju dzimtas lakst-augs. 38. Pilsēta Rumānijā, Mel-nās jūras kūrortu zonā. 39. Gud-rības un kaŗa mākslas dieviete sengrieķu mītoloģijā. 40. Novada centrs Latgalē. 41. Sārts.

Stateniski. 1. Neliels priežu mežs. 2. Steidzams ziņojums. 3. Lieli buru kuģi. 4. Novada centrs Zemgalē. 5. Amerikāņu kosmo-

IN MEMORIAM

Miris Daugavas Vanagu organizācijas dibinātājs Ēriks Rudzītis, 13.06.1925. – 27.12.2017.

2017. gada 27. decembrī mūžībā aizgājis Ēriks Rudzītis.

Ēriks Rudzītis bija pēdējais dzīvi palikušais DV dibinātājs Lielbritānijā. Daugavas Vanagu organizācijas dibināšanas sapulce notika Zēdelgēmas gūstekņu nometnē Beļģijā 1945. gada decembrī. Katra barakas saime ievēlēja savus delegātus dibināšanas sapulcei, un Rudzītis pārstāvēja 134. baraku, būdams viens no jaunākajiem delegātiem.

Dzimis Dikļos 1925. gada 13. jūnijā, kur ģimenei piederēja kokapstrādes darbnīca. Darbojies mazpulkā un dziedājis vietējā kori. 1944. gadā, tūlīt pēc 19. dzimšanas dienas, iesaukts Latviešu leģionā un nosūtīts uz apmācībām Vācijā. Pēc kursiem ieskaitīts 15. divīzijas 34. pulkā par radiotelegrafistu un ar pulka 3. bataljonu piedalījies Dancigas aizstāvēšanas kaujās, kur ievainots, veicot sakaru uzdevumu. No Dancigas ar ievainoto kuģi nogādāts Švinemindē, kur piedzīvojis britu bumbvedēju uzbrukumu. Lēsts, ka 21 000 cilvēku, arī daudz bēgļu, gājuši bojā. Pēc tam nogādāts pie Rostokas. Krievu tanku ķīlim tuvojoties, Ērikam laimējies izbraukt ar ātraiņu un tad ar transporta kuģi uz Dāniju.

Kaŗa beigās sagaidījis slimnīcā Dānijā. Pēc atveseļošanās vācu

Foto: Vincent Hunt

slimnīcā Dānijā Ēriks pievienojies latviešu kaŗavīru saimei Putlosā, no kuŗienes ceļš tālāk veda uz Zēdelgēmu Beļģijā.

Ieradies Anglijā 1948. gadā, strādājis Bērlejas lauksaimniecības nometnē. Ēriks kļuva par nometnes DVF nodaļas priekšsēdi, pēc tam Birminghamas DVF nodaļas priekšsēdi un ev. lut. draudzes kopas valdē. Rosīgs sabiedrīks darbinieks. Rudzītis bieži vadījis DVF delegātu pilnsapulces un apbalvots ar Daugavas Vanagu zelta nozīmi. Ilgāku

laiku piedalījies nodaļas drāmatiskā kopā un dziedājis Kovenrijas kori "Senatnē".

Palīdzot darbnīcā, iemīļojis kokdarbus, tādēļ lielāko mūža

daļu tas bijis ne vien viņa maizesdarbs, bet daudzas ģimenes lepojas ar viņa gatavotiem priekšmetiem. Viņa gatavotais nodaļas bibliotēkas grāmatu skapis atrodas DVF namā "Radi un Draugi" Rīgā.

2016. gada maijā Rudzītis piedalījās DVF lauku īpašumā Straumēnos mājas 40 gadu un Daugavas Vanagu organizācijas 70 gadu jubilejā, uzrunājot viesus un saņemot apsveikumu. Tajā pašā gadā šis dižais Daugavas Vanags ziedoja dāsnu summu Straumēnu iekārtošanai.

Vēlaties uzzināt
par tautiešiem Lielbritānijā?

www.latviesiem.co.uk

Visas Latvijā iznākušās grāmatas
varat iegādāties pie
LIELĀKĀ grāmatu tirgotāja

"LATVIJAS GRĀMATA"

SIA "L. Grāmata"
Rīga, Elijas iela 17, LV-1050
Tāl. +371 67223294
Tālrunis +371 67227248
E-pasts: lgramata@lgramata.lv

RAKSTIET, ZVANIET, UN GRĀMATAS JUMS
PIESŪTĪS PA PASTU

MATISS KUKAINIS
ADVOKĀTS AR TIESĪBĀM
ASV UN LATVIJĀ.

- Mantošana.
- Īpašuma pirkšana un pārdošana.
- Meža apsaimniekošana un pārdošana.

Valņu iela 3, Rīga, LV-1050
matiss@sk-legal.com
+371 28390346

SĒRAS

Mūžībā aizgājis
mūsu ilggadējais DVF biedrs

ĒRIKS RUDZĪTIS

Dzimis 1925. gada 13. jūnijā Dikļos,
miris 2017. gada 27. decembrī Kiderminsterē

To tālo ceļu ejam lemto,
No kuŗa atgriešanās nebūs.
Tik pieņemi tās smiltis,
Tās sargās Tevi gaitā pēdējā.

Viņu piemiņā paturēs
DVF Birminghamas nodaļa

Aicinām atbalstīt virtuālo enciklopēdiju

Nekropole.info arī materiāli,

veicot mērķa ziedojumus. Šis ir unikāls projekts,
kuŗam nav analoga pasaulē. Mēs tveram pasaules
aizejošo vēsturi, par centrālo asi, ap kuŗu viss
griežas, liekot Latviju. Tas varbūt ir ambiciozi, bet –
kuŗš gan darīs, ja ne mēs paši?!

www.nekropole.info!

Brīvā Latvija

reklāmas cenas Latvijā

Cena – 1,15 eiro
par cm² ierāmējumā
Atlaides par reklāmas
publicēšanas biežumu:

- Atkārtotot vienu un to pašu reklāmu 2 reizes, paredzēta atlaide 10 % apmērā no parastās cenas.
- Atkārtotot vienu un to pašu reklāmu 3 reizes, – 15 % no parastās cenas.
- Atkārtotot vienu un to pašu reklāmu 4 reizes un vairāk, – 20 % no parastās cenas.
- PRIVĀTSLUDINĀJUMIEM: 0,60 eiro par 1 cm² ierāmējumā.
- SĒRU SLUDINĀJUMS: **NB! 60 eiro**

Pasta adrese:

Ģertrūdes iela 27

Rīga, LV - 1011

Tālrunis + 371 67326761

Tālrunis +371 67326784

Darba laiks:

Pirmdien – 9-17

Otrdien – 9-17

Piektdien – 9-13

BRĪVĀ LATVIJA

Latvijas reģ. nr. 1144.

Rietumeiropas latviešu laikraksts,

iznāk sestdienās, 48 reizes gadā.

Izdevēji: Brīvās Latvijas izdevēju kopa (BLIK)

Redaktore: Līgita Kovtuna
Brīvā Latvija redakcija – Ģertrūdes iela 27, Rīga,
LV-1011 (Darba laiks P.O: 9-17, Pk.: 9-13)
Tāl. (redakcija) +371 67326761, +371 29439423,
Tālrunis: +371 67326784.
e-pasts: redakcija@brivalatvija.lv

Administrācija: Sarmīte Janovskis (admin.)
Lilac Cottage, 18 Lauds Road, Crick Northants.
NN6 7TJ. Tāl. 01788823438, fakss 01788822441.
Kārto visas sēru un citu sludinājumu maksas;
pieņem Rietumu abonementus, izņemot
Vācijas un Zviedrijas.

Pārstāvniecība Anglijā: Terēze Bogdanova, tāl.:
07788790952, e-pasts: tereze.bogdanova@inbox.lv

ABONEMENTA MAKSA:

Lielbritānijā: 6 mēnešiem GBP 75; 12 mēnešiem GBP 145. Samaksu ar čeku, PO vai naudā (ierakstītā sūtījumā) sūtīt laikraksta administrācijai (adresi sk. augšā), uz vārdu Brīvā Latvija. Maksājot Lielbritānijā par Latvijas gada abonementu GBP 40

Zviedrijā: 6 mēneši SEK 875; 12 mēneši SEK 1550. NAUDAS PĀRVEDUMI: LETTERNAS RIKS-FÖRBUND I SVERIGE/BRĪVĀ LATVIJA (Wallingatan 34, 5 tr, S-111 24, Stockholm, Plusgiro 11 47 46 - 1). Paziņojumus, sludinājumus, reklāmu sūtīt uz Rīgas redakciju. Abonentu administratore +371 26134315, red. +371 67326761, e-pasts: redakcija@brivalatvija.lv

Naudas pārvedumi Vācijā: 12 mēn. – 155 eiro; 6 mēn. – 85 eiro; BL konts Lettische Gemeinschaft, Salzmannstr. 152, 48159 Münster. Postbank Hamburg, BLZ 200 100 20, konts IBAN: DE94200100200271751204, BIC: PBNKDEFF. Adrese abonēšanas jautājumiem: Nils Ebdens, Lettische Gemeinschaft in Deutschland e. V., Frankfurter Str. 54, D-35440 Linden, tāl. +49 6403 940933, e-pasts: info@lk-v.de

Citās Eiropas zemēs: 6 mēnešiem 85 eiro; 12 mēnešiem 155 eiro. Naudas pārvedumi ar čeku uz Brīvā Latvija (adrese kā augšā).

ASV un pārējās pasaules valstīs 6 mēnešiem USD 110,-; 12 mēnešiem USD 205,-.

Latvijā: 6 mēnešiem 33 eiro, 12 mēnešiem 55 eiro.

Digitālā avīze – 55 eiro 12 mēnešiem
Latviešu organizāciju un privātie sludinājumi maksā GBP 3.50 (EUR 6) par 10 mm augstu vienslējīgā platumā aizņemtu telpu. Sēru sludinājumi (10,6 cm x 7 cm) GBP 45. Zviedrijā – SEK 600.

Komerģiālie sludinājumi €7 (EUR 12) par 1 slejas cm.

Atlaides atkārtotām reklāmām.
Ar autora vārdu, iniciāļiem vai segvārdu parakstītos rakstos izteiktās domas nav katrā ziņā arī redakcijas domas. Par līdzstrādnieku honorāriem nepieciešama iepriekšēja vienošanās. Par publikācijās minēto faktu precizitāti atbild autors.

BRĪVĀ LATVIJA

Latvian Weekly Newspaper

published by the Latvian Publishers Association,

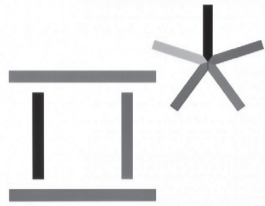
Ģertrūdes iela 27, Rīga, LV-1011, Latvia

Iespiests: SIA EVEKO, Rīgā

SPORTS

SPORTS

SPORTS

LATVIJAS PĀRSTĀVĪBA
PHJONČANAS
OLIMPISKAJĀS SPĒLĒS

PyeongChang 2018

Latvijas bobsleja un divnieku četrinieku ekipāžām, kā arī vīru skeletonistiem prognozējami ticis pa divām vietām 2018. gada Phjončanas Olimpisko spēļu sacensībās, kamēr dāmām skeletonā tikusi viena vieta. Tā 15. janvārī oficiāli paziņoja Starptautiskā Bobsleja un skeletona federācija (IBSF).

Šīs sezonas laikā ceļazīmes uz olimpiskajām spēlēm izcīnīja bobsleja piloti Oskars Melbārdis un Oskars Ķibermanis, kā arī skeletonisti Martins Dukurs, Tomass Dukurs un Lelde Priedulēna.

14. janvārī beidzās cīņa par ceļazīmēm uz olimpiskajām spēlēm, bet jau pirms olimpiskās kvalifikācijas pēdējām sacensībām bija zināms, ka bobsleja divniekiem un vīru skeletonistiem cīņa par trešo ceļazīmi būs tikai teorētiska. Bobslejā divniekos un četriniekos pa trim ekipāžām olimpiskajās spēlēs būs Vācijai, Kanādai un ASV. Pa divām ekipāžām divniekos un četriniekos būs Latvijai, Krievijai, Austrijai, Šveicei un Čehijai. Ar divām divnieku ekipāžām būs pārstāvēta Ķīna, bet četriniekos ar diviem bobiem startēs Lielbritānija. Divniekos Uģis Žaļims no ASV trešās ekipāžas Džastina Olsena IBSF rangā atpalika 183 punktus, savukārt četriniekos latvieši šosezon Pasaules kausa izcīnā startēja ar divām ekipāžām, līdz ar to par trešo vietu cīņā neiesaistījās. Divniekos Ķibermanis IBSF rangā bija ceturtais, Melbārdis ieņēma 11. vietu, bet

Žaļims bija desmit pozīcijas zemāk. Savukārt četriniekos Melbārdis bija septītais, kamēr Ķibermanis – devītais. Eiropas kausa izcīņas posmos piedalījās Ralfs Bērziņš, kuŗš divniekos un četriniekos federācijas rangā bija piektajā desmitā.

Skeletonā vīriem ar trim sportistiem būs pārstāvēta Vācija, Krievija un Kanada. Krieviem olimpiskajā atlasē palīdzēja Starptautiskās Olimpiskās komitejas (SOK) diskvalificētais Aleksandrs Tretjakovs, kuŗam IBSF neliedza piedalīties Pasaules kausa izcīņas posmos. Pa diviem skeletonistiem olimpiskajās spēlēs būs no Latvijas, ASV, Lielbritānijas, Dienvidkorejas, Japānas un Austrijas. Cīņā par trešo ceļazīmi uz olimpiskajām spēlēm Ivo Šteinbergs un Kristis Netlaus iekrāja pa 467 punktiem un neiekļuva pirmajā trīsdesmitniekā. Šteinbergs ieņēma 31. pozīciju, bet Netlaus bija 32.vietā, no pirmā trīsdesmitnieka atpaliekot sešus punktus.

Skeletonā dāmām pa trijām pārstāvēm būs no Kanadas un Vācijas, bet pa divām sportistēm piedalīsies no Lielbritānijas, Krievijas, ASV un Nīderlandes. Vīriem olimpiskajā kvalifikācijā Martins Dukurs bija otrais, bet Tomass Dukurs ieņēma ceturto vietu, kamēr dāmām Lelde Priedulēna bija 11. pozīcijā.

Arī pirms četriem gadiem Sočos Latvija olimpiskajās spēlēs startēja ar divām bobsleja ekipāžām divniekos un četriniekos, kā arī ar diviem skeletonistiem un vienu skeletonisti. M. Dukurs skeletonā un Melbārdis četriniekos bija otrie, taču pēc Krievijas sportistu diskvalifikācijām, visticamāk kļūs par olimpiskajiem čempioniem. Savukārt T. Dukurs un Melbārža divnieks, visticamāk, tiks pie olimpisko spēļu bronzas medaļām.

ŠORTTREKS

Phjončanas Olimpisko spēļu dalībnieks Roberto Puķītis Vācijā izcīnīja trešo vietu Eiropas meistaršacīkstēs 1000 metru distancē.

Puķītis uzvarēja savā ceturtdaļfinālā un pusfinālā skrējienā, bet finālā viņš palika aiz nīderlandieša Sjinkes Knehta un krieva Semjona Jeļistratova, kuŗam zaudēja tikai 0,021 sekundi.

Otrs Latvijas olimpietis Roberts Zvejnieks 1000 metros apstājās ceturtdaļfinālā, kur viņš savā skrējienā sīvā cīņā palika trešais, kamēr pusfinālā tika divi ātrākie. Zvejnieks no otrās vietas atpalika tikai 0,022 sekundes, šajā distancē tiekot klasificēts 12. vietā.

KAMANĪŅU BRAUCĒJIEM – SUDRABS

Latvijas kamaniņu stafetes komanda Vācijas trasē Oberhofā izcīnīja sudrabu Pasaules kausa izcīņas septītajā posmā. Šī Latvijas komandai ir pirmā medaļa šīs sezonas stafetes sacensībās. Iepriekš tā divreiz bija piektajā un vienreiz sestajā vietā. Latvijas vienības sastāvā startēja Elīza Cauce, Artūrs Dārziņš un kamaniņu divnieks Andris un Juris Šīci. Viņi trasē devās sestie, bet vēl pēc pirmā posma, ko veica Cauce, Latvija atradās iedzinējos, bet ar Dārziņa startu komanda uzņēma apgriezienus, ko lieliski pabeidza Šīci. Nobeigumā tika apsteigta tā brīža lidere Krievija, bet pēc tam Latvijas kamaniņu braucējus nespēja apsteigt pēc tam startējušās Itālija, ASV, Austrija un Kanada.

PLŪDMALES VOLEJBOLS

Latvijas sieviešu pludmales volejbola pāris Tina Graudiņa un Anastasija Kravčenoka Čehijas pilsētā Pelhržimovā Eiropas Volejbola konfederācijas (CEV) "Masters" kategorijas turnīrā izcīnīja sudrabu.

Abām volejbolistēm šis ir lielākais panākums pieaugušo konkurencē. Turnīrā ar 12. numuru izliktās Graudiņa/Kravčenoka finālā ar 0:2 piekāpās sacensību trešajam numuram – duetam no Čehijas.

Viriešu sacensībās bronzu izcīnīja sezonu lieliski uzsākušais Latvijas pludmales volejbola duets Mārtiņš Pļaviņš un Edgars Točs, kuŗi ar 2:0 (21:14, 21:19) uzvarēja ar otro numuru izliktos austriešus Klemensa Dopleru un Aleksandru Horstu.

CIK NOPELNĪS
MAIRIS BRIEDIS?

Latviešu bokseris Mairis Briedis par Arēnā Rīga paredzēto

cīņu pret ukraiņu Oleksandru Usiku saņems nepilnu miljonu ASV dolāru, vēsta krievu mediji Match TV.

Pasaules boksa superserijas (WBSS) pusfināla cīņa pirmajā smagajā svarā starp Briedi un Usiku notiks 27. janvārī Arēnā Rīga. Šī boksa cīņa būs ievērojama cīņa ar to, ka notiks titulu apvienošana. Briedis aizstāvēs savu Pasaules Boksa padomes (WBC) čempiona jostu, kā arī centīsies iegūt Usika īpašumā esošo Pasaules Boksa organizācijas (WBO) jostu.

P. Karlsons

LETA
nacionālā informācijas aģentūra

Marijas iela 2, Rīga, LV – 1502
marketing@leta.lv
+371 – 672 225 09
www.leta.lv

PAZIŅOJUMI

LATVIJA

Rīgas Evaņģēliskās draudzes dievkalpojums 28. janvārī plkst. 13 (bez kafijas galda un svētdienas skolas).

ANGLIJA

Latvijas vēstniecība

Apvienotajā Karalistē aicina: Straumēnos, Catthorpe Manor, Lilbourne Lane, Catthorpe, Leicestershire, LE17 6DF, 21. janvārī no plkst. 15 līdz 17 ĀM parlamentārā sekretāre Zanda Kalniņa-Lukaševica un Latvijas vēstniece Apvienotajā Karalistē Baiba Braže tiek ar diasporas pārstāvjiem, lai uzklautu un pārrunātu aktuālos jautājumus.

Londonā, Latvijas vēstniecības telpās (45 Nottingham Place, London, W1U 5LY), 22. janvārī vēstniecībā tiek rīkota diasporas un mediju pārstāvju tikšanās ar Apvienotās Karalistes amatpersonām, lai diskutētu par ES pilsoņu tiesību nodrošināšanu

Apvienotajā Karalistē. Šajā pasākumā politisko līmeni pārstāvēs AK Izstāšanās no ES valsts ministrs lords Martins Kalanans un Latvijas ĀM parlamentārā sekretāre Zanda Kalniņa-Lukaševica. Ierašanās no plkst.17.30.

DIEVKALPOJUMI
ZIEMEĻANGLIJAS DRAUDZE, māc. D. Vāvere

Bradfordā, Vācu baznīcā (The German Protestant Church), 29 Great Horton Rd, Bradford, BD7 1AA, svētdien, 21. janvārī, plkst. 11 dievkalpojums.

VIDUSANGLIJAS DRAUDZE, māc. V. Vāvere

Straumēnos, Zaļajā zālē, Catthorpe Manor, Lilbourne Road, Catthorpe, Lutterworth, LE17 6DF, svētdien, 28. janvārī, plkst. 10 dievkalpojums.

ZVIEDRIJA

INFORMĀCIJA par Zviedrijas latviešu ev. lut. draudzēm un dievkalpojumiem redzama arī mājas-

lapā www.draudzes.se

STOKHOLMAS ev. lut. draudzes Epifānijas laika trešās svētdienas dievkalpojums svētdien, 21. janvārī, plkst. 14 Somu baznīcā (Finska kyrkan, Slottsbacken 2B-C, Gamla Stan, Stockholm). Dievkalpojumu vadīs mācītājs Raitis Jākobsons, pie ērģelēm Rūta Baumgarte. Dievkalpojumu kuplīnās Daiga Kivleniece ar mūziķiem. Pēc dievkalpojuma draudzes namā kafijas galds. Visi mīļi gaidīti!

ESKILSTŪNAS un VESTEROSAS ev. lut. latviešu draudžu apvienots dievkalpojums Eskilstūnā svētdien, 28. janvārī, plkst. 14 Svētā Andreas baznīcā (Sankt Andreas kyrka, Vasavägen 42, Eskilstūnā). Mācītāja Zilgme Eglīte. Pēc dievkalpojuma draudzes gadskārtējā pilnsapulce un kafijas galds. Visi sirsnīgi gaidīti!

VĀCIJA

DIEVKALPOJUMI
Esslingenā, Dienvidus baznīcā, Suedkirche, Spitalsteige 3, svētdien,

28. janvārī, plkst. 15 dievkalpojums ar dievgaldu, ietverot arī kristības. Māc. Elmārs E. Rozītis, ērģeles – Ieva Sarja. Sekos kafija draudzes telpās.

Minchenes Latviešu luterāņu draudze ielūdz uz dievkalpojumu ar dievgaldu svētdien, 21. janvārī, plkst. 12 Minchenē, Augustinum Neufriedenheim Simeona kapellā, Stiftsbogen 74, 81375 München. Prāvests Klāvs Bērziņš ievēdīs amatā jauno Minchenes Latviešu luterāņu draudzes mācītāju Rinaldu Gulbi. Liturģiju vadīs mācītāja Dr. Ilze Kezberē-Hārle. Pēc dievkalpojuma sadraudzība tuvējā kafejnīcā. Mīļi aicināti latvieši ar radiem un draugiem no tuvienes un tālienes!

Bekhofas latv. baznīcā (Am Beckhof 44, Bielefeld) 21. janvārī plkst. 14.30 dievkalpojums. Kalpo diak. L. Urdze. Pēc dievkalpojuma kafijas galds draudzes namā.

Hanoverā, Markus baznīcas drau-

Esī mūsdienīgs!
www.307.lv
Sludinājumu laikrakstā
BRĪVĀ LATVIJA
iesniedz ērti
no sava datora

dzes namā, Hohenzollernstr. 54, 28. janvārī plkst. 14 dievkalpojums. Kalpo diak. L. Urdze. Pēc dievkalpojuma pārrunas pie kafijas galda.
Ludvigshāfenā, Svētā Ludvika baznīcā, Sankt Ludwig, Bismarck un Wredestrasse krustojumā, Gavēņa laika pirmā svētdienā, 18. februārī, plkst. 15 dievkalpojums. Kalpos diakone Rasma Gundega Ieviņa. Pēc dievkalpojuma sekos azāids ar groziņiem draudzes telpās. Visi mīļi gaidīti!